

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	IV <i>Informācija</i>	
	DALĪBVALSTU SNIEGTA INFORMĀCIJA	
2008/C 18/01	Paziņojumi saskaņā ar 37. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) – Saskaņā ar valstu tiesību aktiem noteiktie sodi par ārējo robežu neatļautu šķērsošanu ārpus paredzētām robežšķērsošanas vietām vai pēc to darbalaika beigām – 4. panta 3. punkts	1
2008/C 18/02	Paziņojumi saskaņā ar 37. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) – Kopīga kontrole pie kopējām ārējām sauszemes robežām saskaņā ar 17. pantu	10
2008/C 18/03	Paziņojumi saskaņā ar 37. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) – Dalībvalstu tiesības savos tiesību aktos paredzēt, ka personām ir jābūt klāt personu apliecinošiem dokumentiem saskaņā ar 21. panta c) punktu	15
2008/C 18/04	Paziņojumi saskaņā ar 37. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) – Trešo valstu valstspiederīgo pienākums ziņot par atrašanos attiecīgā dalībvalstī saskaņā ar 21. panta d) punktu	25

IV

(Informācija)

DALĪBVALSTU SNIEGTA INFORMĀCIJA

Paziņojumi saskaņā ar 37. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)

Saskaņā ar valstu tiesību aktiem noteiktie sodi par ārējo robežu neatļautu šķērsošanu ārpus paredzētām robežšķērsošanas vietām vai pēc to darbalaika beigām – 4. panta 3. punkts

(2008/C 18/01)

BEĻĢIJA

Šīs sankcijas ir paredzētas 3. pantā 2007. gada 25. aprīļa likumā, ar kuru groza 1980. gada 15. decembra likumu par ārvalstnieku ieceļošanu valsts teritorijā, pagaidu uzturēšanos, pastāvīgu uzturēšanos un atgriešanos. Likums ir publicēts 2007. gada 10. maija *Moniteur Belge*, un ar to 1980. gada 15. decembra likumam pievieno 4.a punktu.

Šie grozījumi vēl nav stājušies spēkā. Minētā likuma 48. pantā ir paredzēts, ka tiem jāstājas spēkā datumā, ko noteiks karalis, un vēlākais tā trīspadsmitā mēneša pirmajā dienā, kas seko mēnesim, kurā tas ir publicēts *Moniteur Belge*.

“4.a pants

1. Pie ārējām robežām Beļģijai saistošu starptautisko konvenciju par ārējo robežu šķērsošanu vai Eiropas tiesību aktu nozīmē ieceļošanai Beļģijas karalistē vai izceļošanai no tās jānotiek vienīgi atļautās robežšķērsošanas vietās to noteiktā darbalaikā, kas ir norādīts šādās robežšķērsošanas vietās.

2. Ārvalstniekam, ieceļojot Beļģijas karalistē un izceļojot no tās, bez uzaicinājuma jāuzrāda ceļošanas dokumenti.

3. Ja ārvalstnieks pārkāpj 1. punktā minēto pienākumu, attiecīgais ministrs vai viņa pārstāvis var viņu sodīt ar naudas sodu EUR 200 apmērā.

Ja 1. punktā minētais pienākums tiek pārkāpts pārvadātāja nolaidības dēļ, kā pārvadātājs, tā ārvalstnieks ir atbildīgs par uzliktā soda nomaksu.

Lēmums, ar kuru uzliek administratīvo sodu, ir izpildāms nekavējoties, neatkarīgi no tā, vai tas tiek pārsūdzēts vai ne.

Juridiska persona saskaņā ar Civillikumu ir atbildīga par tā administratīvā soda samaksāšanu, kas uzlikts tās vadītājiem, vadības locekļiem un administratīvajam personālam, darbiniekiem vai pārstāvjiem.

Administratīvā soda naudu var iemaksāt kā attiecīgās summas depozītu Depozītu un konsignāciju fondā (*Caisse des Dépôts et Consignations*).

4. Ārvalstniekam vai pārvadātājam, kas vēlas apstrīdēt ministra vai viņa pārstāvja lēmumu, jāiesniedz apelācija pirmās instances tiesai viena mēneša laikā kopš viņam paziņots lēmums.

Ja pirmās instances tiesa pieņem apelāciju un atzīst to pamatotu, samaksātā vai deponētā summa tiek atmaksāta.

Pirmās instances tiesai lēmums jāpieņem viena mēneša laikā, skaitot no pirmajā daļā minētās rakstiskas apelācijas iesniegšanas dienas.

Pirmās daļas tekstu iekļauj lēmumā, ar kuru uzliek administratīvo sodu.

5. Ja ārvalstnieks vai pārvadātājs nesamaksā sodu, kompetentās iestādes vai pirmās instances tiesas lēmumu, kas kļūst par galīgu, paziņo *l'Administration du Cadastre, de l'Enregistrement et des Domaines*, lai varētu uzsākt administratīvā soda naudas piedziņu.

6. Ja ārvalstnieks, pārvadātājs vai viņa pārstāvis administratīvā soda naudu ir deponējis Depozītu un konsignāciju fondā un ja iepriekš noteiktajā termiņā pirmās instances tiesā nav iesniegta apelācija, deponētā summa kļūst par valsts īpašumu.”

BULGĀRIJA

Saskaņā ar Kriminālkodeksa 279. panta 1. punktu "jebkura persona, kura ieceļo valstī vai izceļo no tās, šķērsojot robežu bez atbildīgā valsts dienesta atļaujas vai kurai šāda atļauja ir, bet kura robežu šķērso šim nolūkam neparedzētā vietā, ir sodāma ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem un naudas sodu ne mazāk kā simt un ne vairāk kā trīssimt levu apmērā".

Recidīvisms ir vainu pastiprinošs apstāklis. Recidīvisma gadījumā par pārkāpumu piemēro brīvības atņemšanas sodu uz laiku no viena līdz sešiem gadiem un naudas sodu simt līdz trīssimt levu apmērā.

ČEHIJA

Čehija savos tiesību aktos noteikusi sodus par neatļautu ārējās robežas šķērsošanu ārpus paredzētām robežšķērsošanas vietām vai pēc to darbalaika beigām. Minētie sodi ir uzskaitīti 157. pantā Likumā Nr. 326/1999 Coll. par ārvalstnieku uzturēšanos Čehijas Republikas teritorijā.

157. pants

1. Ārvalstnieks izdara pārkāpumu, ja viņš vai viņa:
  - a) šķērso valsts robežu ārpus paredzētās robežšķērsošanas vietas;
  - b) ļaunprātīgi izmanto ceļošanas dokumentu (108. pants), kas izsniegts citam ārvalstniekam, vai ceļošanas dokumentu, kas izsniegts saskaņā ar īpašu tiesisku regulējumu (21. noteikums);
  - c) izvairās no uzturēšanās kontroles vai robežkontroles;
  - n) šķērso valsts robežu robežšķērsošanas vietā pēc tās darbalaika beigām vai pretēji robežšķērsošanas vietas mērķim.
2. Par jebkuru no pārkāpumiem, kas norādīti 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā, var piemērot naudas sodu līdz CZC 10 000 apmērā; par jebkuru no pārkāpumiem, kas norādīti 1. punkta f) līdz n) apakšpunktā, var piemērot naudas sodu līdz CZC 5 000 apmērā; bet par jebkuru no pārkāpumiem, kas norādīti 1. punkta o) līdz w) apakšpunktā, var piemērot naudas sodu līdz CZC 3 000 apmērā.

DĀNIJA

Saskaņā ar Ārvalstnieku likuma 38. panta 3. punktu ieceļošana valstī, kas nav pievienojusies Šengenas līgumam, vai izceļošana no tās var notikt vienīgi atļautās robežšķērsošanas vietās to darbalaikā.

Saskaņā ar 59. panta 1. punkta 1) apakšpunktu ārvalstniekam, kas ieceļo, neizejot pasu kontroli, vai ārpus robežšķērsošanas vietas darbalaika, piemēro naudas sodu vai brīvības atņemšanu uz laiku līdz 6 mēnešiem.

VĀCIJA

98. panta 3. punkta 2. apakšpunkts saistībā ar 13. panta 1. punktu un 98. panta 5. punktu Likumā par uzturēšanos valstī (*Aufenthaltsgesetz (AufenthG)*)

98. pants Noteikumi par naudassodu

1. Administratīvs pārkāpums ir aiz neuzmanības veikta darbība, kas paredzēta 95. panta 1. punkta 1. vai 2. apakšpunktā vai 2. punkta 1. apakšpunkta b) iedaļā.
2. Administratīvs pārkāpums ir, ja:
  - 1) pretēji 4. panta 5. punkta 1. teikuma noteikumiem personai nav personu apliecinoša dokumenta;
  - 2) pretēji 13. panta 1. punkta 2. teikuma noteikumiem persona izvairās no robežpolicijas pārbaudes; vai
  - 3) pretēji 48. panta 1. punkta vai 3. punkta 1. teikuma noteikumiem persona savlaicīgi vai vispār neuzrāda, neiesniedz vai nenodod uz laiku tajos minētu dokumentu vai apliecību.
3. Administratīvs pārkāpums ir, ja persona tīši vai aiz neuzmanības:
  - 1) pārkāpj izpildāmu rīkojumu, kas noteikts saskaņā ar 12. panta 2. punkta 2. teikumu vai 4. punktu, vai teritoriālu ierobežojumu, kas noteikts saskaņā ar 54.a panta 2. punktu vai 61. panta 1. punkta 1. teikumu;
  - 2) pretēji 13. panta 1. punktam ieceļo valstī vai izceļo no tās, neizmantojot paredzētās robežšķērsošanas vietas vai izmantojot tās pēc to darbalaika beigām, vai ja personai nav pasas vai pasi aizstājoša ceļošanas dokumenta;
  - 3) pārkāpj izpildāmu rīkojumu, kas noteikts saskaņā ar 46. panta 1. punktu, 54.a panta 1. punkta 2. teikumu vai 3. punktu vai 61. panta 1. punkta 2. teikumu;
  - 3)a) pretēji 54.a panta 1. punkta 1. teikuma noteikumiem neiesniedz paziņojumu, neiesniedz to savlaicīgi vai iesniedz nepareizu paziņojumu;
  - 4) pretēji 80. panta 4. punkta noteikumiem neiesniedz kādu no tajos minētajiem pieteikumiem; vai
  - 5) pārkāpj tiesību aktu prasības, kas noteiktas saskaņā ar 99. panta 1. punkta 7. vai 10. apakšpunktu, ja tas saistībā ar noteiktiem lietās apstākļiem norāda uz šo noteikumu par naudassodu piemērošanu.
4. Mēģinājums pārkāpt 2. punkta 2. apakšpunktā un 3. punkta 2. apakšpunktā paredzētos noteikumus arī ir sodāms administratīvais pārkāpums.
5. Par administratīvo pārkāpumu gadījumos, kas paredzēti 2. punkta 2. apakšpunktā, var piemērot naudassodu līdz EUR 5 000, gadījumos, kas paredzēti 1. punktā, 2. punkta 1. apakšpunktā un 3. punktā, kā arī 3. punkta 2. apakšpunktā var piemērot naudassodu līdz EUR 3 000, pārējos gadījumos – naudassodu līdz EUR 1 000.
6. Konvencijas par bēgļu statusu 31. panta 1. punkts netiek skarts.

13. pants Robežas šķērsošana

1. Ieceļot valsts teritorijā un izceļot no tās var tikai paredzētajās robežšķērsošanas vietās un to darbalaikā, ja vien citos tiesību aktos vai starpvalstu noteikumos nav paredzēti izņēmumi. Ārvalstniekiem, ieceļojot valstī vai izceļojot no tās, ir jābūt atzītai un derīgai pasei vai pasi aizstājošam ceļošanas dokumentam saskaņā ar 3. panta 1. punktu un viņiem jāiziet policijas kontrole robežšķērsošanas vietā.

2. Uzskata, ka paredzētā robežšķērsošanas vietā ārzemnieks ir ieceļojis valstī, kad viņš ir šķērsojis robežu un robežšķērsošanas vietu. Ja iestādes, kuras veic policijas kontroli robežšķērsošanas vietās, pirms lēmuma pieņemšanas par atteikumu ieceļošanai valstī (šā likuma 15. pants, Likuma par patvēruma piešķiršanu 18. un 18.a pants) vai šī pasākuma sagatavošanas, nodrošināšanas vai īstenošanas laikā ļauj ārvalstniekam šķērsot robežšķērsošanas vietu konkrētā un pagaidu nolūkā, tā nav uzskatāma par ieceļošanu valstī 1. panta izpratnē, kamēr šīs iestādes var uzraudzīt ārvalstnieka uzturēšanos valstī. Pārējos gadījumos uzskata, ka ārvalstnieks ir ieceļojis valstī, ja viņš ir šķērsojis robežu.

IGAUNIJA

Igaunijas Republikas valsts robežas vai pagaidu robežlīnijas nelikumīga šķērsošana ir sodāma saskaņā ar Kriminālkodeksa 258. pantu (publicēts "Riigi Teataja" ("Valsts Oficiālajā Vēstnesī") I 2001, 61, 364; 2007., 2, 7).

Kriminālkodekss

258. pants. Igaunijas Republikas valsts robežas vai pagaidu robežlīnijas nelikumīga šķērsošana

1. Igaunijas Republikas valsts robežas vai pagaidu robežlīnijas nelikumīga šķērsošana, ja tā veikta:

- 1) neņemot vērā apstāšanās signālu vai robežsardzes amatpersonas pavēli;
- 2) grupā;
- 3) izmantojot transportlīdzekli vietā, kas nav paredzēta robežas šķērsošanai;
- 4) un ja vainīgajai personai par šādu pašu darbību jau ticis piemērots sods, ir sodāma ar naudas sodu vai brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam.

2. Šāda darbība, ja to veic:

- 1) pielietojot vardarbību; vai
- 2) nodarot nopietnu kaitējumu veselībai,

ir sodāma ar brīvības atņemšanu uz laiku no 4 līdz 12 gadiem.

Sodi par robežrežīma pārkāpšanu kā arī par Igaunijas Republikas valsts robežas vai pagaidu robežlīnijas nelikumīgu šķērsošanu

noteikti Valsts robežas likuma 17.¹ pantā līdz 17.² pantā (publicēts "Riigi Teataja" ("Valsts Oficiālajā Vēstnesī") I 1994, 54, 902; 2006, 26, 191):

17. pants. Robežrežīma pārkāpšana

Robežrežīma pārkāpšana ir sodāma ar naudas sodu līdz 200 soda vienību apmērā.

17. pants. Igaunijas Republikas valsts robežas vai pagaidu robežlīnijas nelikumīga šķērsošana

Igaunijas Republikas valsts robežas vai pagaidu robežlīnijas nelikumīga šķērsošana ir sodāma ar naudas sodu līdz 200 soda vienību apmērā.

GRIEKIJA

Likuma 3386/2005 83. pantā paredzēts piemērot sodu par robežas nelikumīgu šķērsošanu. Trešo valstu valstspiederīgajiem, kas ieceļo vai mēģina ieceļot Grieķijas teritorijā, neizpildot juridiskās formalitātes, piemēro brīvības atņemšanu uz vismaz trim mēnešiem un naudas sodu EUR 1 500 apmērā.

SPĀNIJA

Spānijas tiesību akti regulē šādas situācijas un paredz atbilstošus sodus šādos dokumentos.

1) *Ārvalstu valstspiederīgie, kas mēģina ieceļot valstī nelikumīgi vai neatļautā robežšķērsošanas vietā vai ārpus noteiktā darbalaika*

Šādās situācijās 58. pants 2003. gada 20. novembra Konstitucionālajā likumā 14/2003, ar ko groza 2000. gada 11. janvāra Konstitucionālo likumu 4/2000 par ārvalstu valstspiederīgo tiesībām un brīvībām Spānijā un viņu sociālo integrāciju, kas grozīts ar 2000. gada 22. decembra Konstitucionālo likumu 8/2000, ir juridiskais pamats izraidīšanai; tā tiek uzskatīta par sodu, kāds piemērojams situācijās, kurās ārvalstu valstspiederīgie mēģina nelikumīgi ieceļot valstī Karaļa dekrēta 2393/2004 157. panta 1. punkta B) apakšpunkta izpratnē, t. i., kurās ārvalstu valstspiederīgie tiek notverti pie robežas vai tās tuvumā.

Ārvalstu valstspiederīgo repatriācija ietver attiecīgo personu atpakaļnosūtīšanu uz viņu izcelsmes valsti vai valsti, no kuras tās ieradušās, izmantojot administratīvo procedūru, kas atšķiras no izraidīšanai piemērotās procedūras un ir ātrāka par to.

2) *Ārvalstu valstspiederīgie, kas nelikumīgi ieceļojuši un tikuši notverti Spānijas teritorijā*

Saskaņā ar likuma 14/2003 53. pantu šis ir pārkāpums, par kuru saskaņā ar tā paša likuma 57. pantu piemēro izraidīšanu no Spānijas teritorijas.

FRANCIJA

Francijas tiesībās uz šiem sodiem attiecas L.621-1 un L.621-2, kā arī R.621-1 pants *CEDESA (Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile)*, kas kopumā attiecas uz trešās valsts valstspiederīgajiem, kas neatbilst iecelšanas un uzturēšanās nosacījumiem Francijas teritorijā.

Šajos pantos paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz vienam gadam un naudas sods EUR 3 750 apmērā. Turklāt notiesāto ārvalstnieku var neieļaut valsts teritorijā, ilgākais, vienu gadu.

ITĀLIJA

1930. gada 24. jūlija Likuma Nr. 1278 1. pantā noteikts vienots sods ikvienam, kas izceļo no valsts ārpus atļautajām robežšķērsošanas vietām, lai izvairītos no kontroles, kaut arī šai personai ir pase vai līdzvērtīgs dokuments.

Likuma Nr. 1185/67, kas regulē pasu izsniegšanu, 24. pantā noteikti administratīvie sodi ikvienam, kas izceļo no valsts teritorijas bez derīgas pases vai cita līdzvērtīga dokumenta (nelegāla izceļošana).

Šajos pantos noteikti arī divi vainu pastiprinoši apstākļi:

- izceļošana bez derīgiem dokumentiem, ja pase ir atteikta vai atņemta,
- izceļošana bez derīgiem dokumentiem, ja persona neatbilst izceļošanas nosacījumiem, par ko piemēro arestu vai administratīvo sodu.

KIPRA

Ārvalstnieku un imigrācijas likuma (L.178 (I)/2004) 105. nodaļas 19. panta 2. punktā noteikts, ka jebkurš iecelotājs, kas neatļauti ieeļo Kipras Republikas teritorijā, tiek atzīts par vainīgu, un viņam piemēro brīvības atņemšanu uz laiku, kas nav ilgāks par trim gadiem, vai naudas sodu, kas nepārsniedz piectūkstoš mārciņu, vai arī brīvības atņemšanu un naudas sodu, ja vien viņš nepierāda, ka:

- a) ir likumīgi iecelojis Republikas teritorijā, pirms šis likums stājies spēkā;
- b) pēc iecelšanas Republikā ar gaisa transportu un tā kā pirms tam viņam nav bijis aizliegts ieeļot, viņam bijis nodoms vērsties pie tuvākā imigrācijas dienesta darbinieka;
- c) viņam ir šajā likumā vai saskaņā ar šo vai kādu citu likumu izdotajos noteikumos paredzētā licence vai atļauja palikt Republikā; vai
- d) pēc tam, kad viņa licencei vai atļaujai beidzies derīguma termiņš vai tā ir atsaukta, viņam nav bijusi saprātīga iespēja ieeļot no Republikas.

LATVIJA

Latvijas Republikas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 194. pants paredz, ka par valsts robežas, pierobežas, pierobežas joslas, robežkontroles vai robežpārejas punkta režīma pārkāpšanu tiek izteikts brīdinājums vai uzlikts naudas sods līdz 150 latiem (LVL) vai tiek piemērots administratīvais arests uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Par valsts robežas tīšu nelikumīgu šķērsošanu uzliek naudas sodu no 50 līdz 250 latiem (LVL).

Latvijas Republikas Krimināllikuma 284. pants nosaka, ka par valsts robežas tīšu nelikumīgu šķērsošanu, ja tā izdarīta atkārtoti viena gada laikā tiek piemērots sods – brīvības atņemšana uz laiku līdz trim gadiem vai arests, vai piespiedu darbi, vai naudas sods līdz sešdesmit minimālajām mēnešalgām.

LIETUVA

Sods par robežas nelikumīgu šķērsošanu, atkarībā no pārkāpuma smaguma, ir LTL 250 līdz 500 apmērā vai brīvības atņemšana uz laiku līdz diviem gadiem.

Ja valsts robežas nelikumīga šķērsošana ir saistīta ar cilvēku kontrabandu, tad atkarībā no pārkāpuma smaguma, var piemērot brīvības atņemšanu uz laiku līdz 10 gadiem.

Izvilums no Lietuvas Republikas Administratīvo pārkāpumu kodeksa

205. panta 2. punkts. Valsts robežas nelikumīga šķērsošana aiz neuzmanības

Par valsts robežas nelikumīgu šķērsošanu aiz neuzmanības piemēro sodu 250 līdz 500 litu apmērā.

Izvilumi no Kriminālkodeksa

291. pants. Valsts robežas nelikumīga šķērsošana

1. Persona, kas nelikumīgi šķērsojusi valsts robežu, sodāma ar naudas sodu vai arestu vai brīvības atņemšanu uz laiku līdz 2 gadiem.

2. Ārvalstnieku, kas nelikumīgi ieeļojis Lietuvas Republikā nolūkā pieprasīt patvērumu, atbrīvo no šā panta 1. punktā minētās kriminālatbildības.

3. Ārvalstnieku, kas izdarījis šā panta 1. punktā noteikto darbību nolūkā no Lietuvas Republikas teritorijas nelikumīgi ieeļot trešā valstī, atbrīvo no šā panta 1. punktā minētās kriminālatbildības, ja saskaņā ar izdoto rīkojumu viņš vai viņa tiek izraidīts(-a) no Lietuvas Republikas teritorijas vai nu uz valsti, no kuras teritorijas viņš vai viņa nelikumīgi šķērsoja Lietuvas Republikas valsts robežu, vai uz valsti, kuras valstspiederīgais(-ā) viņš vai viņa ir.

292. pants. Personu nelegāla kontrabanda pāri valsts robežai

1. Personai, kura pāri Lietuvas Republikas robežai nelikumīgi ievedusi ārvalstnieku, kam nav pastāvīgas dzīvesvietas Lietuvas Republikā, vai ievedusi vai uzņēmusi Lietuvas Republikas teritorijā ārvalstnieku, kas nelikumīgi šķērsojis Lietuvas Republikas valsts robežu, piemēro naudas sodu, arestu vai brīvības atņemšanu uz laiku līdz 6 gadiem.

2. Brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz 8 gadiem piemēro personai, kas izdarījusi šā panta 1. punktā minēto darbību zemisku motīvu dēļ vai ja šī darbība apdraudēja kāda dzīvību.

3. Par šā panta 1. punktā minēto darbību organizēšanu personai piemēro brīvības atņemšanas sodu uz laiku no 4 līdz 10 gadiem.

4. Juridiska persona ir saucama pie atbildības par darbībām, kas noteiktas šajā pantā.

LUKSEMBURGA

Tā kā Luksemburgas vienīgā ārējā robeža ir lidosta, Luksemburga nav paredzējusi sodus šajā sakarā.

UNGĀRIJA

Personas, kas nelikumīgi ieceļo valsts teritorijā, izdara administratīvu pārkāpumu

Ārvalstnieku ieceļošanas un uzturēšanās procedūras ietvaros kā administratīvu sodu ārvalstniekam, kas ir pārkāpis vai kuram bijis nodoms pārkāpt ieceļošanas un izceļošanas noteikumus, var piemērot izraidīšanu un ieceļošanas un uzturēšanās aizliegumu vai atsevišķu ieceļošanas un uzturēšanās aizliegumu.

Tam līdztekus iestāde, kuras pārziņā ir administratīvie pārkāpumi, var ārvalstniekam, kas bez atļaujas vai neatļautā veidā šķērso Ungārijas Republikas valsts robežu, noteikt naudas sodu, kura maksimālais apmērs ir HUF 100 000. Turklāt izraidītā ārvalstnieka neatļauta uzturēšanās Ungārijas teritorijā tiek uzskatīta par pārkāpumu, kas saskaņā ar mūsu krimināltiesībām sodāms ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam.

Minētie tiesību akti:

- 2001. gada Likuma XXXIX par ārvalstnieku ieceļošanu un uzturēšanos (turpmāk tekstā – ESF) 32. panta 2. punkta a) apakšpunkts,
- 1978. gada Likuma IV par Kriminālkodeksu (turpmāk tekstā – CrC) 214. pants,
- Valdības dekrēta Nr. 218/1999 par administratīvajiem pārkāpumiem 22. panta 1. punkts.

Personas, kas ir iesaistītas, palīdz/veicina nelikumīgu ieceļošanu/izceļošanu, izdara kriminālpārkāpumu

Neatļautas robežšķērsošanas veicināšana ir noziegums un ir sodāma ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz 3 gadiem.

Ja persona, kas veicina neatļautu robežšķērsošanu, darbojas, gūstot no tā finansiālu labumu vai ja tā veicina vairāk nekā vienas personas robežšķērsošanu, tiek piemērota brīvības atņemšana uz laiku līdz 5 gadiem.

Ja persona, kas veicina neatļautu robežšķērsošanu, izturas nehumāni vai ir bruņota, vai ja tā sniedz palīdzību nelegālā robežšķērsošanā, komerciālu nolūku vadīta, tiek piemērota brīvības atņemšana uz laiku no 2 līdz 8 gadiem.

Arī nelegālas robežšķērsošanas sagatavošana ir noziegums, un par to piemēro brīvības atņemšanu uz laiku līdz 2 gadiem.

Izraidīšanu administratīvā kārtā piemēro ārvalstniekam, kas organizē vai veicina personu vai grupu nelegālu ieceļošanu vai izceļošanu (šķērsojot robežu) vai uzturēšanos vai ir iesaistīts cilvēku kontrabandā, turklāt izraidīšanu administratīvā kārtā var piemērot ārvalstniekam, kura ieceļošana un uzturēšanās pārkāpj vai rada draudus sabiedrības drošībai.

Minētie tiesību akti:

- Kriminālkodeksa 218. pants – Cilvēku kontrabanda.

MALTA

Jānorāda, ka Imigrācijas likuma 217. nodaļas 5. panta 1. punktā noteikts, ka:

“Ikvienai personai, izņemot tās, kurām ir ieceļošanas tiesības, ieceļošanas un uzturēšanās tiesības vai tiesības pārvietoties valstī vai šķērsot to tranzītā saskaņā ar iepriekšējām nodaļām, var liegt ieceļot, un, ja tā ieceļos vai jau atrodas Maltā bez Centrālā imigrācijas dienesta atļaujas, viņu uzskata par nelegālu imigrantu.”

Turklāt Imigrācijas likuma 32. pants arī nosaka, ka:

“Jebkura persona, kas pārkāpj kādu šā likuma noteikumu, kas saskaņā ar kādu citu šā likuma pantu nav atzīstams par pārkāpumu, tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā un atbilstoši Miertiesas notiesājošam spriedumam to var sodīt ar naudas sodu, kura apmērs nepārsniedz 5 000 liru, vai brīvības atņemšanu uz laiku ne ilgāk par diviem gadiem, vai ar šādu naudas sodu un brīvības atņemšanu, ja vien kādā citā likumā par šādu pārkāpumu nav paredzēts bargāks sods.”

NĪDERLANDE

Ārvalstnieku likuma 108. panta 1. punkts saistībā ar 46. panta 2. punktu nosaka, ka pārkāpumi vai rīcība, kas ir pretrunā prasībām, ir sodāma ar brīvības atņemšanu uz, ilgākais, sešiem mēnešiem vai 2. kategorijas naudas sodu. 4. kategorijas naudas soda maksimālais apmērs ir EUR 16 750.

Prasība par robežšķērsošanu ieceļošanas punktā pie robežas ir atrodama Ārvalstnieku dekrēta (*Vreemdelingenbesluit*) 4.4. pantā.

2000. gada Ārvalstnieku likuma 108. panta 1., 2. un 3. punkts

1. Par 5. panta 1. punktā, 5. panta 2. punktā un 46. panta 2. punktā (preambulā un b) apakšpunktā) vai pamatojoties uz tiem noteikto nosacījumu neievērošanu un rīcību, kas ir pretrunā 56.1. pantam, rīcību, kas ir pretrunā pienākumam, kas noteikts 6. panta 1. punktā, 54. pantā, 55. pantā, 57. panta 1. punktā, 58. panta 1. punktā vai 65. panta 3. punktā vai pamatojoties uz tiem, piemēro brīvības atņemšanu uz, ilgākais, sešiem mēnešiem vai 2. kategorijas naudas sodu.
2. Par 4. panta 1. punktā vai 4. panta 2. punktā vai pamatojoties uz tiem noteikto nosacījumu neievērošanu piemēro brīvības atņemšanu uz, ilgākais, sešiem mēnešiem vai 4. kategorijas naudas sodu.
3. 1. un 2. punktā noteiktie noziegumi tiek uzskatīti par pārkāpumiem.

AUSTRIJA

Neskarot 2. punktā paredzētos izņēmumus vai dalībvalstu starptautiskas aizsardzības saistības, Šengenas Robežu kodeksa 4. panta 3. punktā dalībvalstīm tiek prasīts saskaņā ar saviem tiesību aktiem ieviest sodus par ārējo robežu neatļautu šķērsošanu ārpus paredzētām robežšķērsošanas vietām vai pēc to darbalaika beigām. Minētie sodi ir efektīvi, samērīgi un preventīvi.

Austrijas federālā likuma par ārvalstnieku politikas īstenošanu dokumentu izsniegšanu ārvalstniekiem un ieceļošanas dokumentu izsniegšanu (2005. gada Likuma par ārvalstnieku politiku – FPG) 120. pants, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" I Nr. 100.2005.

Neatļauta uzturēšanās

1. Jebkurš ārvalstu pilsonis, kurš:
  - 1) nelikumīgi ieceļo Austrijas Federatīvās Republikas teritorijā; vai
  - 2) nelikumīgi paliek Austrijas Federatīvās Republikas teritorijā, izdara administratīvu pārkāpumu, un viņam piemēro naudas sodu līdz EUR 2 180 apmērā vai, ja tas netiek samaksāts, brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim nedēļām. Par nozieguma vietu uzskatāma ieceļošanas vieta vai pēdējā

zināmā uzturēšanās vieta; ja ieceļošana notikusi ar sabiedrisko transportu, par to uzskatāma tuvākā izkāpšanas vieta, kurā saskaņā ar transporta uzņēmuma grafiku iespējams izkāpt no sabiedriskā transporta līdzekļa.

2. Jebkurai personai, kas izdarījusi 1. punktā minēto pārkāpumu, un ar galīgu un saistošu spriedumu ir jau sodīta par līdzīgu pārkāpumu, tiek piemērots naudas sods līdz EUR 4 360 apmērā vai, ja tas netiek samaksāts, brīvības atņemšana uz laiku līdz sešām nedēļām.

3. Saskaņā ar 1. punkta 2. apakšpunktu administratīvs pārkāpums nepastāv:

- 1) ja no valsts bija iespējams izbraukt tikai uz tādu citu valsti, uz kuru izraidīt nav atļauts (50. pants);
- 2) ja ārvalstniekam piešķirta atļauja uzturēties pirms izraidīšanas;
- 3) trešās valsts pilsoņa, kam nav vīzas, bet kas ir starptautiskās aizsardzības saņēmējs, pagaidu uzturēšanās gadījumā; vai
- 4) kamēr ārvalstniekam ir atņemta personas brīvība.

4. Sods saskaņā ar 1. punkta 2. apakšpunktu neietver jebkādu sodu, ko vienlaikus piemēro administratīvajam pārkāpumam, kas izriet no 1. punkta 1. apakšpunkta.

5. 1. punktā minētais administratīvais pārkāpums nav izdarīts, ja ārvalstnieks(-ce) ir iesniedzis(-gusi) pieteikumu starptautiskai aizsardzībai un ir atzīts, ka viņam(-ai) ir tiesības uz patvērumu vai arī viņam(-ai) pienākas alternatīvā aizsardzība Austrijā. Administratīvā soda procedūru aptur uz laiku, kamēr norisinās patvēruma procedūra.

Austrijas Federālā likuma par pasu kontroles veikšanu robežšķērsošanas vietās (Robežkontroles likums – GrekoG) 16. pants, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" 1996/435 "Austrijas Federālā Oficiālā Vēstneša" 2004/151 redakcijā:

Krimināltiesību normas

1. Persona, kas:
  - 1) neatļauti likvidē, slēpj vai izmaina kādu no 5. pantā minētajām zīmēm; vai
  - 2) šķērso robežu, pārkāpjot 10. pantā noteikto; vai
  - 3) būdama pakļauta robežkontrolei, izvairās no robežkontroles; vai
  - 4) ir nodomājusi veikt vai ir veikusi robežšķērsošanu, uz kuru attiecas robežkontrole, un neveic to noteiktajās robežšķērsošanas vietās; vai
  - 5) neraugoties uz atgādinājumu, atsakās sniegt informāciju par to, vai viņa ir šķērsojis robežu vai ir nodomājusi to darīt vai sniedz šādu nepatiesu informāciju; vai

6) neraugoties uz lūgumu atturēties, neievēro saskaņā ar 11. panta 2. un 3. punktu noteikto kārtību un tādējādi ir atbildīga par robežkontroles traucēšanu vai transportlīdzekļa, kas kursē atbilstoši grafikam, aizkavēšanu,

ja darbība neatbilst kriminālpārkāpuma nosacījumiem, kas ir tiesu kompetencē, vai citos tiesību aktos par to nav paredzēts tāds pats vai bargāks sods, ir izdarījusi administratīvu pārkāpumu un reģionālās administratīvās iestādes vai federālās policijas iestādes vietējā nodaļa tai var piemērot naudas sodu līdz EUR 2 180 apmērā vai brīvības atņemšanu uz laiku līdz sešām nedēļām. Izņemot 5. un 6. apakšpunktā noteiktos gadījumus, nodoms ir sodāms.

2. 1. punkta 5. apakšpunktu nepiemēro, ja persona, kurai ir pienākums sniegt informāciju, atsakās sniegt informāciju vai sniedz šo informāciju nepatiesi, jo citādi tā liecinātu pret sevi attiecībā uz sodāmu pārkāpumu.

POLIJA

Polijā šādi sodi ir noteikti un sīki izklāstīti Polijas Kriminālkodeksa 264. pantā. Tie ir sodi, kas attiecas uz personām, kas nelikumīgi šķērsojušas Polijas robežu.

Šādas personas var sodīt trīs dažādos veidos: ar naudas sodu, brīvības ierobežošanu vai brīvības atņemšanu uz laiku līdz 2 gadiem.

Par Polijas robežas nelikumīgu šķērsošanu, pielietojot vardarbību, draudus vai viltu vai sadarbojoties ar citām personām, piemēro brīvības atņemšanu uz laiku līdz 3 gadiem.

Par robežas nelikumīgas šķērsošanas organizēšanu piemēro sodu uz laiku no 6 mēnešiem līdz 8 gadiem.

PORTUGĀLE

1998. gada 8. augusta dekrētikuma 244/98 9. pantā noteikts, ka "ikviens, kas ieceļo Portugāles teritorijā vai izceļo no tās, to dara, izmantojot šim nolūkam paredzētās robežšķērsošanas vietas to darbalaikā, neskarot noteikumus par personu brīvu pārvietošanos, kas noteikti Konvencijā, ar kuru īsteno Šengenas Līgumu".

Minētā dekrētikuma 136. panta 1. punktā noteikts, ka "ārvalstnieku ieceļošana Portugāles teritorijā, pārkāpjot 9. pantu, uzskatāma par nelikumīgu".

148. panta 2. punktā noteikts, ka "9. panta noteikumu nepildīšana ir sodāma ar naudas sodu EUR 200–400 apmērā."

RUMĀNIJA

GEO Nr. 105/2001 par Rumānijas Valsts robežu 70. panta 1. daļā noteikts, ka

"ieceļošana valstī vai izceļošana no tās, nelikumīgi šķērsojot valsts robežu, ir noziegums, par kuru paredzētais sods ir brīvības atņemšana uz laiku no 3 mēnešiem līdz 2 gadiem.

Ja minētais pārkāpums izdarīts ar mērķi izvairīties no labošanas darbiem, piemērojama sods mērs ir brīvības atņemšana no 6 mēnešiem līdz 3 gadiem. Sodis ir paredzēti arī par mēģinājumu šādu noziegumu izdarīt."

SLOVĒNIJA

Ieceļošana Slovēnijas Republikas teritorijā tiek uzskatīta par nelikumīgu, ja ārvalstnieki:

- ieceļo valstī arī tad, ja tiem liegta ieceļošana,
- izvairās no robežkontroles,
- ieceļojot izmanto citai personai piederošu, viltotu vai citādi izmainītu ceļošanas vai citu dokumentu, kas nepieciešams ieceļošanai, vai sniedz nepatiesu informāciju robežkontroles iestādēm (Ztuj 11. pants).

Ārvalstniekiem, kas izdara pārkāpumu, nelikumīgi ieceļojot Slovēnijas Republikas teritorijā, piemēro naudas sodu SIT 20 000 līdz 100 000 (EUR 83,46 līdz 417,29) apmērā (Ztuj 98. pants).

Fiziskām personām, kas izdara pārkāpumu, šķērsojot valsts robežu ārpus robežšķērsošanas vietas vai neatbilstoši robežšķērsošanas vietas paredzētajai izmantošanai vai pēc tās darbalaika beigām vai ārpus robežšķērsošanas vietas teritorijas, piemēro naudas sodu vismaz SIT 100 000 (EUR 417,29) apmērā (Valsts Robežkontroles likuma Ur. I RS Nr. 20/2004 43. panta 1. punkts).

Palīdzība ārvalstniekiem neatļauti ieceļot, šķērsot tranzītā vai uzturēties

Personas, kas rada iespēju vai palīdz ārvalstniekam ieceļot vai uzturēties Slovēnijas Republikas teritorijā vai šķērsot to tranzītā, nedrīkst rīkoties pretrunā noteikumiem, kādi ietverti Likumā, ar kuru nosaka nosacījumus, kādi ārvalstniekiem jāievēro, ieceļojot vai uzturoties Slovēnijas Republikas teritorijā vai šķērsojot to tranzītā (Ztuj 13.a un 13.b pants).

Personas, kas rada iespēju vai palīdz vai mēģina radīt iespēju vai palīdzēt ārvalstniekiem ieceļot vai uzturēties Slovēnijas Republikas teritorijā vai šķērsot to tranzītā, pretēji iepriekšējā punktā noteiktajam, ir sodāmas ar naudas sodu SIT 100 000 līdz 240 000 (EUR 417,20 līdz 1 001,5) apmērā.

Juridiskas personas, kas izdara iepriekš minēto pārkāpumu, ir sodāmas ar naudas sodu SIT 500 000 līdz 1 000 000 (EUR 2 086,46 līdz EUR 4 172,93) apmērā, un juridiskās personas atbildīgā persona ir sodāma ar naudas sodu SIT 150 000 līdz 300 000 (EUR 625,94 līdz 1 251,88) apmērā.

SLOVĀKIJA

Saskaņā ar Likuma Nr. 48/2002 Coll. par ārvalstnieku uzturēšanos 76. pantu, neatļauta valsts robežas šķērsošana tiek uzskatīta par pārkāpumu, par kuru var piemērot naudas sodu līdz SKK 50 000 apmērā (76. panta 2. punkts). Jebkuru ārvalstnieku, kas neatļauti ieceļojis Slovērijas Republikas teritorijā, policijas departaments administratīvi izraidīs, un viņam tiks liegts atkārtoti ieceļot uz laiku līdz pieciem gadiem, bet ne mazāk kā vienu gadu (Likuma par ārvalstnieku uzturēšanos 57. panta 1. punkts).

2006. gada 1. janvārī stājās spēkā Likums Nr. 300/2005 Coll. (Kriminālkodekss); šā likuma 354. pantā (Vardarbīga valsts robežas šķērsošana) noteikts, ka "ikviens, kas šķērsos valsts robežu, izmantojot vardarbību vai tūlītējas vardarbības draudus, tiks sodīts ar brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz astoņiem gadiem".

Kriminālkodeksa 357. pantā noteikts, ka "ikviens, kas ieceļo Slovērijas Republikas teritorijā, izmantojot gaisa transportu neatbilstoši noteikumiem, kas regulē starptautiskos lidojumus, tiks sodīts ar brīvības atņemšanu uz laiku no sešiem mēnešiem līdz trim gadiem".

Kriminālkodeksa 355. pantā noteikts sods, ko piemēro personām par cilvēku tirdzniecību:

- ikvienu, kas organizē neatļautu valsts robežas šķērsošanu, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no viena līdz pieciem gadiem (355. panta 1. punkts),
- ikvienu, kas organizē neatļautu valsts robežas šķērsošanu nolūkā gūt finansiālu vai citādu materiālu labumu vai kurš izgatavo, nopērk, sagādā vai tur viltotu ceļošanas dokumentu vai personas dokumentu nolūkā neatļauti šķērsot valsts robežu, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz astoņiem gadiem (355. panta 2. punkts),
- darbības, attiecībā uz kurām par iepriekšminētajām darbībām piemērojamo sodu var palielināt (atņemot brīvību uz laiku līdz divdesmit gadiem), ir minētas 355. panta 3.–5. punktā.

SOMIJA

Somijas Kriminālkodeksa (39/1889) un tā grozījumu 7. panta Robežpārkāpumi (563/1998) noteikts:

1. Personai, kas:

- 1) šķērsos Somijas robežu bez derīgas pasas vai cita ceļošanas dokumenta, neizmanto likumīgu izceļošanas punktu vai

likumīgu ieceļošanas punktu, vai pretēji likumā noteiktajam aizliegumam, vai to mēģina;

2) kā citādi pārkāpj noteikumus par robežšķērsošanu; vai

3) bez atļaujas paliek, pārvietojas robežzonā vai veic tur aizliegtas darbības, kā minēts Likumā par robežzonu (403/1947),

par robežpārkāpumu piespriež naudas sodu vai brīvības atņemšanu uz, ilgākais, vienu gadu.

2. Ārvalstniekam, kam atteikta ieceļošana vai kurš izraidīts, pamatojoties uz 1. punktā minēto likumu, vai ārvalstniekam, kas meklē patvērumu vai lūdz uzturēšanās atļauju Somijā bēgļa statusā, nesoda par robežpārkāpumu. Arī ārvalstnieku, kas izdarījis 1. punktā minēto darbību tādēļ, ka viņš(-a) bijis(-usi) pakļauts(-a) 25. nodaļas 3. pantā vai 25. nodaļas 3a. pantā minētajai cilvēku tirdzniecībai, nesoda par robežpārkāpumu. (650/2004).

7a. pants – Sīki robežpārkāpumi (756/2000)

1) Ja robežpārkāpums, ņemot vērā neatļautās uzturēšanās vai pārvietošanās īso laiku, aizliegtās darbības raksturu vai citus pārkāpuma apstākļus, kopumā vērtējot, ir sīks, pārkāpēju soda ar naudas sodu par sīku robežpārkāpumu.

2) 7. panta 2. punkta noteikumi attiecas arī uz 1. punktā minētajām darbībām.

ZVIEDRIJA

Sodi noteikti Ārvalstnieku likuma 20. nodaļas 4. pantā.

4. pants. Ārvalstniekam, kas nelikumīgā veidā tīši šķērsos ārējo robežu Šengenas līguma izpratnē, piemēro naudas sodu vai brīvības atņemšanas sodu uz laiku, kas nav ilgāks par vienu gadu.

ĪSLANDE

Vispārīgi sods noteikts Ārvalstnieku likuma Nr. 96/2002 57. pantā.

Saskaņā ar 1. punktu naudas sodu vai brīvības atņemšanu uz laiku līdz sešiem mēnešiem piemēro *inter alia* personai, kas tīši vai aiz neuzmanības pārkāpj likuma noteikumus vai jebkādas noteikumus, aizliegumu, kārtību vai nosacījumus, kas noteikti saskaņā ar šo likumu. Sodus par ārējo robežu neatļautu šķērsošanu ārpus paredzētām robežšķērsošanas vietām vai pēc to darbalaika beigām pamato ar šiem noteikumiem. Šiem sodiem, tāpat kā citiem, jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem.

NORVĒGIJA

Norvēģijā to regulē Imigrācijas likuma (1988. gada 24. jūnija Likuma Nr. 64 par ārvalstu valstspiederīgo ieceļošanu Norvēģijas Karalistē un viņu uzturēšanos tās teritorijā) 47. panta pirmā punkta a) apakšpunkts, sal. ar 23. panta otro apakšpunktu, un Robežas likuma (1950. gada 14. jūlija Likuma Nr. 2 par dažādiem pasākumiem, lai īstenotu robežas nospraušanu un uzraudzību) 4. pants, sal. ar 3. panta pirmo punktu, sal. ar 4. panta c) punktu 1950. gada 7. novembra noteikumos Nr. 4).

Imigrācijas likuma 47. panta "Sodi" pirmajā punktā noteikts:

"Ikvienai personai piemēro naudas sodu vai brīvības atņemšanu uz laiku, kas nav ilgāks par sešiem mēnešiem, vai abus šos sodus, ja šī persona:

- a) tīšām vai aiz neuzmanības pārkāpj šo likumu vai noteikumus, aizliegumus, rīkojumus vai nosacījumus, kas izdoti saskaņā ar šo likumu (..)".

Imigrācijas likuma 23. panta "Robežšķērsošana un robežkontrolē" otrajā punktā noteikts:

"Ieceļošana un izceļošana notiek paredzētās robežšķērsošanas vietās, ja nav noteikts citādi (..)".

Sodi saskaņā ar Robežas likumu

Sodus regulē Robežas likuma 4. pants. Noteikts, ka:

"Ikvienai personai, kas tīšām vai aiz neuzmanības pārkāpj saskaņā ar šo likumu izdotos noteikumus vai sadarbojas to

pārkāpšanā, piemēro naudas sodu vai brīvības atņemšanu uz laiku, kas nav ilgāks par trim mēnešiem, ja vien nav piemērojams bargāks noteikums. Mēģinājumu soda kā izdarītu pārkāpumu.

Ja pārkāpums tiek izdarīts vairākkārt vai ja izdarītas vairākas pirmajā punktā minētās darbības, vai pastāv vainu pastiprinoši apstākļi, piemēro naudas sodu vai brīvības atņemšanu uz laiku, kas nav ilgāks par vienu gadu."

Robežas likuma 3. panta pirmajā punktā noteikts:

"Karalis var attiecībā uz visu robežu vai atsevišķu tās daļu izdot noteikumus par aizliegumu:

(..)

3. šķērsot robežu pa sauszemi, jūru vai gaisu bez attiecīgās iestādes atļaujas (..)"

Saskaņā ar minēto likumu izdoto 1950. gada 7. novembra noteikumu Nr. 4 par dažādiem jautājumiem 4. panta c) punktā noteikts:

"Pie Norvēģijas un Padomju Savienības (Krievijas) robežas vai tās tuvumā aizliegts:

(..)

- b) šķērsot robežu pa sauszemi, jūru vai gaisu bez Norvēģijas robežas komisāra Norvēģijas un Padomju Savienības (Krievijas) robežai atļaujas (..)"

Paziņojumi saskaņā ar 37. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)

Kopīga kontrole pie kopējām ārējām sauszemes robežām saskaņā ar 17. pantu

(2008/C 18/02)

BEIĻĶIJA

Šie noteikumi neattiecas uz Beļģiju.

pārvietojoties ar dzelzceļa, autotransportu un ūdenstransportu.

- Nolīgums starp Vācijas Federatīvo Republiku un Polijas Republiku par robežkontroles formalitāšu vienkāršošanu.

BULGĀRIJA

Bulgārijas Republikas un Rumānijas valdības nolīgums par kopīgu robežkontroli tika parakstīts 2006. gada 21. decembrī un stājās spēkā 2007. gada 1. janvārī.

IGAUNIJA

Vienošanās starp Latvijas Republikas valdību un Igaunijas Republikas valdību par kopējas robežkontroles organizēšanu tika noslēgta un stājās spēkā 1994. gada 30. augustā (Vienošanās publicēta "Riigi Teataja" ("Valsts Oficiālajā Vēstnesī") II 1994, 24, 81.).

ČEHIJA

- Čehijas Republikas un Vācijas Federatīvās Republikas nolīgums par robežkontroles vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, parakstīts *Furth im Wald* 1995. gada 19. maijā (Nolīgums stājās spēkā 1996. gada 1. jūnijā un ir publicēts "Starptautisko līgumu krājumā" ar Nr. 157/1996.).

GRIEKIJA

Griekijai nav vienošanos ar citām dalībvalstīm par kopīgu kontroli.

- Čehijas Republikas un Polijas Republikas nolīgums par sadarbību robežkontroles jomā, parakstīts Prāgā 1999. gada 25. maijā (Nolīgums stājās spēkā 2002. gada 1. novembrī un ir publicēts "Starptautisko līgumu krājumā" ar Nr. 140/2002.).

SPĀNIJA

Spānija pašreiz nav parakstījusi šāda veida vienošanās.

- Čehijas un Slovākijas Federatīvās Republikas un Austrijas Republikas nolīgums par robežkontroles vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, parakstīts Vīnē 1991. gada 17. maijā (Nolīgums stājās spēkā 1992. gada 1. oktobrī un ir publicēts "Starptautisko līgumu krājumā" ar Nr. 27/1994.).

FRANCIJA

Šis pants neattiecas uz Franciju.

- Čehijas Republikas un Slovākijas Republikas nolīgums par robežkontroles vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, parakstīts Bratislavā 1999. gada 24. maijā (Nolīgums stājās spēkā 2001. gada 12. martā un ir publicēts "Starptautisko līgumu krājumā" ar Nr. 24/2001.).

ITĀLIJA

Itālija ir uzsākusi sarunas ar Slovēnijas Republiku.

KIPRA

Regulas 17. pants neattiecas uz Kipras Republiku, jo tai nav kopīgu sauszemes robežu ar citām dalībvalstīm.

DĀNIJA

Šie noteikumi neattiecas uz Dāniju.

LATVIJA

Latvijas Republikas noslēgtie divpusējie līgumi par kopējo robežkontroli:

1. Ar Lietuvas Republiku:

VĀCIJA

- Nolīgums starp Vācijas Federatīvo Republiku un Čehijas Republiku par robežkontroles formalitāšu vienkāršošanu,

Nolīgums starp Lietuvas Republikas valdību un Latvijas Republikas valdību par sadarbību, veicot kontroli valsts robežas apvienotajos kontrolpunktos. Nolīgums tika noslēgts 1995. gada 9. jūnijā.

2. Ar Igaunijas Republiku:

Vienošanās starp Latvijas Republikas valdību un Igaunijas Republikas valdību par kopējas robežkontroles organizēšanu. Vienošanās tika noslēgta 1994. gada 30. augustā.

LIETUVA

Divpusējie nolīgumi saskaņā ar 17. pantu ir noslēgti ar Latviju un Poliju.

LUKSEMBURGA

Šie noteikumi neattiecas uz Luksemburgu.

UNGĀRIJA

Ungārija veic kopīgu kontroli ar:

— Slovēkiju

pamatojoties uz valdības Dekrētu Nr. 91/2005. (V.6), ar ko izsludina 2003. gada 9. oktobrī Bratislavā parakstīto Ungārijas Republikas valdības un Slovēkijas Republikas valdības nolīgumu par robežkontroli, pārvietojoties ar auto, dzelzceļa un ūdens transportu,

— Austriju

pamatojoties uz valdības Dekrētu Nr. 124/2004. (IV.29), ar ko izsludina 2004. gada 29. aprīlī Vīnē parakstīto Ungārijas Republikas valdības un Austrijas Republikas valdības nolīgumu par robežkontroli, pārvietojoties ar auto, dzelzceļa un ūdens transportu,

— Slovēniju

pamatojoties uz valdības Dekrētu Nr. 148/2004. (V.7), ar ko izsludina 2004. gada 16. aprīlī Ļubļanā parakstīto Ungārijas Republikas valdības un Slovēnijas Republikas valdības nolīgumu par robežkontroli, pārvietojoties ar auto, dzelzceļa un ūdens transportu.

Ungārija sadarbojas ar Austriju jauktu patruļu nodrošināšanā pierobežas joslās, pamatojoties uz 2006. gada Aktu XXXVII, ar ko izsludina 2004. gada 6. jūnijā Heiligenbrunn parakstīto Ungārijas Republikas un Austrijas Republikas nolīgumu par sadarbību pārrobežu noziedzības novēršanā un organizētās noziedzības apkarošanā.

Šādi nolīgumi ar Slovēkiju un Slovēniju tika parakstīti oktobrī un stājas spēkā 2007. gadā.

MALTA

Regulas 17. panta 1. punkta noteikumi neattiecas uz Maltu, jo tai nav sauszemes robežu.

NĪDERLANDE

Nīderlande ir noslēgusi divus līgumus saistībā ar kopīgo kontroli:

1. Enšedes līgumu. Tas ir divpusējs līgums ar Vāciju;

2. Beniluksa līgumu.

AUSTRIJA

Slovākijas Republika:

— Austrijas Republikas un Čehijas un Slovēkijas Federatīvās Republikas nolīgums par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, redakcijā, kas minēta 1993. gada 22. decembra un 1994. gada 14. janvāra notu apmaiņā, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 561/1192,

— Austrijas Republikas federālās valdības un Slovēkijas Republikas valdības vienošanās par muitas kontroles un robežkontroles punktu izveidi un par robežšķērsošanas formalitāšu veikšanu vilcienā tranzīta laikā, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. III 36/2004.

Slovēnijas Republika:

— Austrijas Republikas un Slovēnijas Republikas nolīgums par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. III 94/2001,

— Austrijas Republikas federālās valdības un Slovēnijas Republikas valdības vienošanās par apvienotu muitas kontroles un robežkontroles punktu izveidi, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. III 39/2004.

Čehijas Republika:

— Austrijas Republikas un Čehijas un Slovēkijas Republikas nolīgums par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 561/1992,

— vienošanās saskaņā ar Austrijas Republikas un Čehijas un Slovēkijas Federatīvās Republikas 1991. gada 17. jūnija nolīguma 2. panta 4. punktu par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, par Austrijas muitas kontroles un robežkontroles punkta izveidi pirms Reintal-Pošturnā robežšķērsošanas vietas, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 710/1993,

- vienošanās saskaņā ar Austrijas Republikas un Čehijas un Slovērijas Federatīvās Republikas 1991. gada 17. jūnija nolīguma 2. panta 4. punktu par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, par Austrijas muitas kontroles un robežkontroles punkta izveidi pirms *Mitterretzbach-Hnánice* robežšķērsošanas vietas, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 711/1993,
  - vienošanās saskaņā ar Austrijas Republikas un Čehijas un Slovērijas Federatīvās Republikas 1991. gada 17. jūnija nolīguma 2. panta 4. punktu par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, par Čehijas muitas kontroles un robežkontroles punkta izveidi pirms *Guglwald-Přední Výtoň* robežšķērsošanas vietas, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 712/1993,
  - vienošanās saskaņā ar Austrijas Republikas un Čehijas un Slovērijas Federatīvās Republikas 1991. gada 17. jūnija nolīguma 2. panta 4. punktu par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, par Čehijas muitas kontroles un robežkontroles punkta izveidi pirms *Schöneben-Zadní Zvonková* robežšķērsošanas vietas, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 713/1993,
  - vienošanās saskaņā ar Austrijas Republikas un Čehijas un Slovērijas Federatīvās Republikas 1991. gada 17. jūnija nolīguma 2. panta 4. punktu par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, par iepriekšēju muitas kontroles un robežkontroles punktu izveidi Lincas centrālajā stacijā, *Freistadt, Summerau, Horní Dvořiště, Kaplice* un *České Budějovice* dzelzceļa stacijās, kā arī par robežšķērsošanas formalitāšu veikšanu tranzītā starp Lincas centrālo staciju un *České Budějovice* stacijām, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 386/1994,
  - vienošanās saskaņā ar Austrijas Republikas un Čehijas un Slovērijas Federatīvās Republikas 1991. gada 17. jūnija nolīguma 2. panta 4. punktu par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, par Čehijas muitas kontroles un robežkontroles punkta izveidi pirms *Gmünd-Bleylebenstraße/České Velenice* robežšķērsošanas vietas, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 384/1993,
  - vienošanās saskaņā ar Austrijas Republikas un Čehijas un Slovērijas Federatīvās Republikas 1991. gada 17. jūnija nolīguma 2. panta 4. punktu par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, par Čehijas muitas kontroles un robežkontroles punkta izveidi pirms *Schlag/Chlum u Třeboně* robežšķērsošanas vietas, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 385/1994,
  - Austrijas Republikas federālās valdības un Čehijas Republikas valdības vienošanās par Austrijas muitas kontroles un robežkontroles punkta izveidi pirms *Pyhrabruck – Nové Hradý* robežšķērsošanas vietas, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. III 135/2000,
  - Austrijas Republikas federālās valdības un Čehijas Republikas valdības vienošanās par Austrijas muitas kontroles un robežkontroles punkta izveidi un par Čehijas muitas kontroles un robežkontroles punkta izveidi pirms *Gmünd – České Velenice* robežšķērsošanas vietas, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. III 136/2000,
  - Austrijas Republikas federālās valdības un Čehijas Republikas valdības vienošanās par iepriekšēju muitas kontroles un robežkontroles punktu izveidi *Gmünd* un *České Velenice* dzelzceļa stacijās un par robežšķērsošanas formalitāšu veikšanu tranzītā starp *Schwarzenau* un *Veselí* stacijām virzienā uz *Lužnici, Schwarzenau* un *České Budejovice*, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. III 166/2002,
  - Austrijas Republikas federālās valdības un Čehijas Republikas valdības vienošanās par iepriekšēju muitas kontroles un robežkontroles punktu izveidi Vīnes Dienvidu dzelzceļa stacijā, *Hohenau, Breclav* un *Brno-hlavní nádraží/Brünn* – centrālajās stacijās, un par robežšķērsošanas formalitāšu veikšanu tranzītā starp Vīnes Dienvidu staciju un *Brno-hlavní nádraží/Brünn* – centrālajām stacijām, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. III 71/2006,
  - Austrijas Republikas federālās valdības un Čehijas Republikas valdības vienošanās par muitas kontroles un robežkontroles punktu izveidi pirms *Fratres – Slavonice* robežšķērsošanas vietas, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. III 70/2006,
  - Austrijas Republikas federālās valdības un Čehijas Republikas valdības vienošanās par muitas kontroles un robežkontroles punktu izveidi pirms *Grametten – Nová Bystřice* robežšķērsošanas vietas, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. III 72/2006.
- Ungārijas Republika:
- Austrijas Republikas un Ungārijas Republikas vienošanās par robežšķērsošanas formalitāšu veikšanu, pārvietojoties ar dzelzceļa transportu, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 134/1992,
  - Austrijas Republikas un Ungārijas Republikas vienošanās par robežšķērsošanas formalitāšu veikšanu, pārvietojoties ar auto, ūdens un dzelzceļa transportu, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 794/1992,
  - Austrijas Republikas federālās valdības un Ungārijas Republikas valdības vienošanās, ar ko īsteno vienošanos par robežšķērsošanas formalitāšu veikšanu, pārvietojoties ar dzelzceļa transportu, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 327/1993,
  - Austrijas Republikas federālās valdības un Ungārijas Republikas valdības vienošanās, ar ko groza Austrijas Republikas federālās valdības un Ungārijas Republikas valdības vienošanos, ar kuru īsteno 1993. gada 14. aprīļa vienošanos par robežšķērsošanas formalitāšu veikšanu, pārvietojoties ar dzelzceļa transportu, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 636/1995,

- Austrijas Republikas federālās valdības un Ungārijas Republikas valdības vienošanās par robežšķērsošanas punkta izveidi starp *Lutzmannsburg* un *Zsira* pašvaldībām, un par apvienota muitas kontroles un robežkontroles punkta izveidi Austrijas teritorijā, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. III 245/2001,
- Austrijas Republikas federālās valdības un Ungārijas Republikas valdības vienošanās par teritoriālo ūdeņu robežšķērsošanas punkta izveidi *Fertörákos* pie *Neusiedel* ezera un par apvienota muitas kontroles un robežkontroles punkta izveidi Ungārijas teritorijā, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. III 96/2002,
- Austrijas Republikas federālās valdības un Ungārijas Republikas valdības vienošanās par apvienota muitas kontroles un robežkontroles punkta izveidi *Mörbisch-Fertörákos* robežšķērsošanas vietā Austrijas teritorijā, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. III 97/2002,
- Austrijas Republikas federālās valdības un Ungārijas Republikas valdības vienošanās par muitas kontroles un robežkontroles punktu izveidi un par sadarbību pierobežas satiksmes uzraudzībā, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. III 31/2004.

POLIJA

Polija ir parakstījusi divpusējus nolīgumus par vienkāršotu robežkontroli ar kaimiņvalstīm:

1. Polijas Republikas un Vācijas Federatīvās Republikas nolīgums par vienkāršotu robežkontroli, parakstīts Varšavā 1992. gada 29. jūlijā;
2. Polijas Republikas un Čehijas Republikas nolīgums par vienkāršotu robežkontroli, parakstīts Prāgā 1999. gada 25. maijā;
3. Polijas Republikas un Slovākijas Republikas nolīgums par vienkāršotu robežkontroli, parakstīts *Stará Lubovňa* 2002. gada 29. novembrī;
4. Polijas Republikas un Lietuvas Republikas nolīgums par robežu jautājumiem, parakstīts Viļņā 1997. gada 14. septembrī.

Saskaņā ar iepriekš minēto nolīgumu noteikumiem un saskaņā ar divpusējo sanāksmju protokoliem (kurās piedalījās Polijas robežsardze un kaimiņvalstu robeždienestu pārstāvji) nolīgumu pušu kompetentās iestādes var savās teritorijās kopīgi kontrolēt satiksmi pār kopējām robežām. Polija piedalās šādā kopīgā pierobežas satiksmes kontrolē.

PORTUGĀLE

Portugāle piemēro Kodeksa 20. pantu.

RUMĀNIJA

Rumānija un Ungārija

Rumānijas un Ungārijas Republikas Konvencija par kontroli, pārvietojoties ar auto un dzelzceļa transportu, tika noslēgta 2004. gada 27. aprīlī. Rumānijas un Ungārijas nolīgums par Konvencijas ieviešanu tika parakstīts 2006. gada 21. decembrī.

Rumānija un Bulgārija

Nolīgums par kopīgu abu valstu robežkontroli tika parakstīts 2006. gada 21. decembrī.

SLOVĒNIJA

Divpusēji nolīgumi par vienkāršotu robežkontroli.

Nolīgumi ar Austrijas Republiku:

- Slovēnijas Republikas un Austrijas Republikas nolīgums par vienkāršotu robežkontroli, pārvietojoties ar dzelzceļa un auto transportu (Ur. l. RS No 82/1989),
- Nolīgums par kopīgu robežkontroles iestāžu izveidi (Ur. l. RS No 48/2004).

Nolīgums ar Ungārijas Republiku:

- Slovēnijas Republikas un Ungārijas Republikas nolīgums par robežkontroli, pārvietojoties ar dzelzceļa un auto transportu (Ur. l. RS No. 125/2000);
- Vienošanās starp Slovēnijas Republikas valdību un Ungārijas Republikas valdību, ar ko dzelzceļa satiksmes jomā īsteno Slovēnijas Republikas un Ungārijas Republikas nolīgumu par robežkontroli, pārvietojoties ar auto un dzelzceļa transportu (Ur. l. RS No 6/2001);
- Vienošanās starp Slovēnijas Republikas valdību un Ungārijas Republikas valdību, ar ko ceļu satiksmes jomā īsteno Slovēnijas Republikas un Ungārijas Republikas nolīgumu par robežkontroli, pārvietojoties ar auto un dzelzceļa transportu (Ur. l. RS No 59/2004);

Robežkontroli uz Slovēnijas–Austrijas un Slovēnijas–Ungārijas robežas veic vienu reizi.

SLOVĀKIJA

- Čehijas un Slovākijas Federatīvās Republikas un Austrijas Republikas nolīgums par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, parakstīts Vīnē 1991. gada 17. jūnijā,

- Slovēkijas Republikas valdības un Austrijas Republikas federālās valdības nolīgums par muitas kontroles un robežkontroles punktu izveidi un par robežšķērsošanas formalitāšu veikšanu dzelzceļa transportā brauciena laikā, parakstīts 2004. gada 28. aprīlī,
- Slovēkijas Republikas un Ungārijas Republikas nolīgums par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa, auto un ūdens transportu, parakstīts Bratislavā 2003. gada 9. oktobrī,
- Slovēkijas Republikas valdības un Ungārijas Republikas valdības nolīgums, ar ko īsteno Slovēkijas Republikas un Ungārijas Republikas 2003. gada 9. oktobra līgumu par robežšķērsošanas formalitāšu veikšanu, pārvietojoties ar auto, dzelzceļa un ūdens transportu, parakstīts Bratislavā 2003. gada 9. oktobrī,
- Slovēkijas Republikas un Polijas Republikas nolīgums par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar dzelzceļa un auto transportu, parakstīts *Stará Lubovňa* 2002. gada 29. jūlijā,
- Slovēkijas Republikas un Čehijas Republikas līgums par robežšķērsošanas formalitāšu vienkāršošanu, pārvietojoties ar auto, dzelzceļa un ūdens transportu, parakstīts Bratislavā 1999. gada 24. maijā.

SOMIJA

Somijai nav kopīgu sauszemes robežu ar dalībvalstīm, kas nepiemēro 20. pantu.

ZVIEDRIJA

Zviedrijai nav divpusēju nolīgumu saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 17. panta 1. punktu.

ĪSLANDE

Īslandei nav kopīgu sauszemes robežu ar citām dalībvalstīm, un tādējādi tā šo noteikumu nepiemēro.

NORVĒGIJA

Norvēģija nav noslēgusi šādus divpusējos nolīgumus.

Paziņojumi saskaņā ar 37. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)

Dalībvalstu tiesības savos tiesību aktos paredzēt, ka personām ir jābūt klāt personu apliecinošiem dokumentiem saskaņā ar 21. panta c) punktu

(2008/C 18/03)

BEIĻĢIJA

Šāda prasība ir noteikta 1981. gada 8. oktobra Karaļa dekrēta par ārvalstnieku ieceļošanu valsts teritorijā, uzturēšanos, apmešanos un izraidīšanu 38. iedaļā:

“Ikvienam ārvalstniekam, kas vecāks par 15 gadiem, vienmēr ir jābūt klāt uzturēšanās atļaujai vai apmešanās atļaujai vai citam uzturēšanās dokumentam, un šis dokuments ir jāuzrāda pēc kompetentās iestādes amatpersonas pieprasījuma.”

BULGĀRIJA

Prasību par noteiktu dokumentu turēšanu pēc konkrētiem dokumentiem vai to nēsāšanu līdzī nosaka Bulgārijas Likums par personu apliecinošiem dokumentiem Bulgārijā un Likums par ES pilsoņu un to ģimenes locekļu ieceļošanu, uzturēšanos un izceļošanu no Bulgārijas Republikas:

1. *Likums par personu apliecinošiem dokumentiem Bulgārijā*

6. pants: “Pilsoņi uzrāda personu apliecinošu dokumentu, pēc likumā pilnvarotas amatpersonas uzaicinājuma.”

29. panta 1. punkts: “Jebkurš Bulgārijas pilsonis, kas dzīvo Bulgārijā, iesniedz pieteikumu personas apliecības saņemšanai 30 dienu laikā pēc 14 gadu vecuma sasniegšanas.”

55. panta 1. punkts: “Ikvienam ārvalstu valstspiederīgajam, kas sasniedzis 14 gadu vecumu un kuram ir piešķirta atļauja uzturēties Bulgārijas Republikā laikposmam uz 3 mēnešiem vai ilgāk, izsniedz Bulgārijas personu apliecinošu dokumentu ārvalstniekiem.”

57. panta 1. punkts: “Bulgārijas personu apliecinoši dokumenti ārvalstniekiem ir derīgi Bulgārijas Republikas teritorijā kopā ar ārvalstnieka starptautisko ceļošanas dokumentu.”

57. panta 2. punkts: “Bezvalstnieki un ārvalstu valstspiederīgie, kas pieprasa aizsardzību vai ir to saņēmuši saskaņā ar Likumu par patvērumu un bēgļiem, var apliecināt savu identitāti tikai ar Bulgārijas personu apliecinošu dokumentu.”

58. pants: “Ārvalstu valstspiederīgie, kas uzturas Bulgārijas Republikas teritorijā 3 mēnešus vai mazāk, apliecina savu identitāti ar starptautisku ceļošanas dokumentu, ar kuru tie iebrauca valstī, izņemot ārvalstu valstspiederīgos, kuriem ir pagaidu bēgļa apliecība.”

2. *Likums par ES pilsoņu un to ģimenes locekļu ieceļošanu, uzturēšanos Bulgārijas Republikā un izceļošanu no tās*

4. panta 1. punkts: “Eiropas Savienības pilsoņi ieceļo un izceļo no Bulgārijas Republikas teritorijas ar savu personu apliecinošu dokumentu vai pasi.”

ČEHIJA

Prasību ārvalstniekiem uzrādīt ceļošanas dokumentu (personu apliecinošu dokumentu) pēc policijas pārstāvja pieprasījuma nosaka Akta Nr. 326/1999 Coll. par ārvalstnieku uzturēšanos Čehijas Republikā 103. panta d) punkts. Saskaņā ar minēto aktu ārvalstniekam ir jāuzrāda ceļošanas dokuments pēc policijas pārstāvja pieprasījuma.

DĀNIJA

Saskaņā ar Ārvalstnieku likuma 39. daļas 1. pantu, ieceļojot, uzturoties valstī, kā arī izceļojot no tās, ārvalstniekam jābūt līdzī pasei vai ceļošanas dokumentam, un saskaņā ar 39. daļas 3. panta 1. punktu pasi vai ceļošanas dokumentu pēc pieprasījuma jāuzrāda valsts iestādēm laikā, kad ārvalstnieks uzturas valsts teritorijā.

Saskaņā ar 39. daļas 4. panta 1. punktu šis pienākums neattiecas uz Ziemeļvalstu valstspiederīgajiem, un saskaņā ar tās pašas daļas 2. pantu integrācijas ministrs var no prasības nēsāt līdzī pasi vai citu ceļošanas dokumentu atbrīvojot citus ārvalstniekus (skatīt Rīkojuma par ārvalstniekiem 5. daļas 2. pantu). Noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar Rīkojuma par ārvalstniekiem 5. daļas 2. pantu, tiek publicēti “Dānijas Oficiālajā Vēstnesī” (“Statstidende”).

VĀCIJA

3. panta 1. punkts, 13. panta 1. punkta 2. teikums, 48. pants, 82. pants Likumā par uzturēšanos valstī (*Aufenthaltsgesetz* (*AufenthG*)):

3. pants *Prasības attiecībā uz pasi*

1. Ārvalstnieki drīkst ieceļot valsts teritorijā un uzturēties valstī tikai tad, ja viņiem ir atzīta un derīga pase vai pasi aizstājošs ceļošanas dokuments, ja vien tiesību akti viņus neatbrīvo no šīm prasībām attiecībā uz pasi.

2. Iekšlietu ministrija vai tās nozīmēta iestāde atsevišķos pamatotos gadījumos var atļaut ārvalstniekam bez pases šķērsot robežu un uzturēties valstī uz laiku līdz sešiem mēnešiem; šāda atļauja jāsaņem pirms ieceļošanas.

13. pants *Robežas šķērsošana*

1. Ieceļot valsts teritorijā un izceļot no tās var tikai paredzētajās robežšķērsošanas vietās un to darba laikā, ja vien citos tiesību aktos vai starpvalstu noteikumos nav paredzēti izņēmumi. Ārvalstniekiem, ieceļojot valstī vai izceļojot no tās, ir jābūt atzītai un derīgai pasei vai pasi aizstājošam ceļošanas dokumentam saskaņā ar 3. panta 1. punktu un viņiem jāiziet policijas kontrole robežšķērsošanas vietā.

2. Uzskata, ka paredzētā robežšķērsošanas vietā ārzemnieks ir ieceļojis valstī, kad viņš ir šķērsojis robežu un robežšķērsošanas vietu. Ja iestādes, kuras veic policijas kontroli robežšķērsošanas vietās, pirms lēmuma pieņemšanas par atteikumu ieceļošanai valstī (šā likuma 15. pants, Likuma par patvēruma piešķiršanu 18. un 18.a pants) vai šī pasākuma sagatavošanas, nodrošināšanas vai īstenošanas laikā ļauj ārvalstniekam šķērsot robežšķērsošanas vietu konkrētā un pagaidu nolūkā, tā nav uzskatāma par ieceļošanu valstī 1. panta izpratnē, kamēr šīs iestādes var uzraudzīt ārvalstnieka uzturēšanos valstī. Pārējos gadījumos uzskata, ka ārvalstnieks ir ieceļojis valstī, ja viņš ir šķērsojis robežu.

48. pants *Pienākums apliecināt personas identitāti*

1. Ārvalstniekam ir pienākums uzrādīt, iesniegt un nodot pagaidu kārtā pasi, pasi aizstājošo ceļošanas dokumentu vai apliecību un uzturēšanās atļauju vai izziņu par izraidīšanas atlikšanu, ja to pieprasa iestādes, kuras ir atbildīgas par šā likuma īstenošanu, un tas ir vajadzīgs šajā likumā paredzēto pasākumu īstenošanai vai nodrošināšanai.

2. Ārvalstnieks, kuram nav pases un kurš to pamatoti nevar iegūt, var apliecināt savu identitāti, uzrādot uzturēšanās atļauju vai izziņu par izraidīšanas atlikšanu, ja šajos dokumentos ir norādīti personas dati un fotogrāfija, kā arī atzīme par to, ka tie izdoti personu apliecinošu dokumentu aizstāšanai.

3. Ja ārvalstniekam nav pases vai pasi aizstājoša ceļošanas dokumenta, viņam jāsadarbojas nolūkā iegūt personu apliecinošu dokumentu, kā arī, ja to pieprasa iestādes, kuras ir atbildīgas par šā likuma īstenošanu, jāuzrāda un jāiesniedz visas apliecības un citi dokumenti, kas ir viņa rīcībā un varētu būt nozīmīgi viņa personas un valstspiederības noskaidrošanai, un kas ļautu konstatēt un izmantot iespēju izraidīt viņu uz citu valsti. Ja ārvalstnieks nepilda 1. punktā paredzētos pienākumus, un ja var pamatoti uzskatīt, ka viņa rīcībā ir šādi dokumenti, ārvalstnieku un viņa līdzvedamās personiskās mantas var pārmeklēt. Ārvalstniekam ir jāsamierinās ar šādu pārmeklēšanu.

82. pants *Ārvalstnieka līdzdarbība*

1. Ārvalstniekam nekavējoties ir jāpaziņo savs ieceļošanas nolūks un viņam labvēlīgie apstākļi, ja tie nav acīmredzami vai vispārzināmi, norādot pārbaudāmus faktus un iesniedzot vajadzīgos pierādījumus par personiskajiem apstākļiem, citas izziņas un atļaujas, kā arī citus pierādījumus, kurus viņš var uzrādīt.

Imigrācijas iestāde var noteikt atbilstīgu termiņu šim nolūkam. Apliecinājumus un pierādījumus, kas iesniegti pēc šī termiņa beigām, var neņemt vērā.

2. Apelācijas tiesvedībā atbilstīgi piemēro 1. punkta noteikumus.

3. Ārvalstnieks ir jāinformē par pienākumiem, kas paredzēti 1. punktā, kā arī par viņa pamattiesībām un pienākumiem saskaņā ar šo likumu, jo īpaši par pienākumiem, kas noteikti 44.a, 48., 49. un 81. pantā, un par iespēju iesniegt pieteikumu saskaņā ar 11. panta 1. punkta 3. teikumu. Ja tiek noteikts termiņš, ārvalstnieks ir jāinformē par sekām, ko rada termiņa neievērošana.

4. Ja vajadzīgs, nolūkā sagatavot un īstenot pasākumus saskaņā ar šo likumu un citos likumos paredzētajām ārvalstnieku tiesībām, var noteikt, ka ārvalstniekam personīgi ir jāierodas atbildīgajā iestādē un tās valsts pārstāvniecībā, kuras valstspiederīgais viņš, iespējams, ir, kā arī ka viņam ir jāveic medicīniska pārbaude, lai noskaidrotu viņa spēju pārvietoties. Ja ārvalstnieks nepilda kādu no 1. punktā paredzētajiem pienākumiem, tā izpildi

var panākt piespiedu kārtā. Attiecīgi piemēro 40. panta 1. un 2. punktu, 41. pantu, 42. panta 1. punkta 1. un 3. teikumu Likumā par Valsts policiju.

IGAUNĪJA

Personu apliecinoša dokumenta prasību, dokumentu derīgumu un pārbaudi, nosaka Likumā par personu apliecinošu dokumentu (publicēts "Riigi Teataja" ("Valsts Oficiālais Vēstnesis") I 1999., 25, 365; 2006., 29, 221), 5.–8. pants un 17. –18.¹ pants.

Personu apliecinoša dokumenta prasību robežas šķērsošanas gadījumā nosaka Likumā par valsts robežu (publicēts "Riigi Teataja" ("Valsts Oficiālais Vēstnesis") I 1994., 54, 902; 2006., 26, 191), 11.¹–11.² pants.

Paziņošanu un pārbaudi attiecībā uz ārvalstniekiem nosaka Ārvalstnieku likums (publicēts "Riigi Teataja" ("Valsts Oficiālais Vēstnesis") I 1993., 44, 637; 2007., 9, 44), 15. un 15.¹ pants.

GRIEĶIJA

Prasība ārvalstniekiem, kas ir trešo valstu valstspiederīgie, nēsāt līdzīgi dokumentus ir noteikta 6. un 8. pantā Likumā 3386/2005, kas nosaka ārvalstnieku iecelošanu un uzturēšanos Grieķijā. Tostarp 6. panta 1. un 2. punkts nosaka, ka trešo valstu valstspiederīgajiem, kas iecelo Grieķijā, jābūt pasei un vīzai, ja šādu prasību nosaka spēkā esošas starptautiskas konvencijas, Kopienas tiesību akti un valsts noteikumi. Turklāt Likuma 3386/2005 8. panta 2. punkts aizliedz trešo valstu valstspiederīgajiem iebraukt Grieķijā, ja tiem nav pases vai cita ceļošanas dokumenta, kas garantē viņu atgriešanos izcelsmes valstī vai tranzitvalstī, kā arī vajadzīgo dokumentu, kas apliecina viņu ceļojuma mērķi.

SPĀNIJA

Spānijas tiesību sistēma nosaka prasību Spānijas un ārvalstu pilsoņiem nēsāt līdzīgi un uzrādīt personu apliecinošus dokumentus. Šie divi pienākumi ir noteikti šādos tiesību tekstos:

a) Attiecībā uz Spānijas valstspiederīgajiem:

Karaļa 2005. gada 23. decembra dekrēta 1553/2005 2. pants, kas nosaka valsts personu apliecinoša dokumenta un to elektronisko parakstu sertifikātu izsniegšanu, paredz:

1. "Spānijas valstspiederīgajiem, kas vecāki par 14 gadiem, jāsaņem valsts personu apliecinošs dokuments".
2. "Visām personām, kurām jāsaņem valsts personu apliecinošs dokuments, tas arī jāuzrāda, kad to pieprasa iestāde vai tās pārstāvji."

Konstitucionālā likuma 1/1992 9. pants par Pilsoņu drošības aizsardzību nosaka prasību visiem Spānijas valstspiederīgajiem izdot personu apliecinošu dokumentu no četrpadsmit gadu vecuma un prasību šo dokumentu saņemt.

Šā paša konstitucionālā likuma 20. pants pilnvaro drošības spēku un iestāžu pārstāvjus pieprasīt personām uz ielas uzrādīt personu apliecinošus dokumentus, lai varētu novērst un izmeklēt noziedzīgas darbības. Gadījumā, ja persona pretojas un atsakās dokumentus uzrādīt, tiek piemēroti Kriminālkodeksa un Kriminālprocesa kodeksa noteikumi.

b) Attiecībā uz ārvalstu valstspiederīgajiem:

Konstitucionālā likuma 14/2003 (2003. gada 20. novembris) 4. panta 1. punkts, ar kuru izdara grozījumus 2000. gada 11. janvāra Konstitucionālajā likumā par ārvalstnieku tiesībām un brīvībām Spānijā un viņu sociālo integrāciju, kā to groza 2000. gada 22. decembra Konstitucionālais likums 8/2000, nosaka prasību ārvalstu valstspiederīgajiem nēsāt līdzīgi dokumentus, kas apliecina identitāti un viņu tiesisko statusu Spānijā.

"Ārvalstu valstspiederīgajiem Spānijā ir tiesības un pienākums turēt dokumentus, kas apliecina viņu identitāti, ko izdevušas izcelsmes valsts iestādes vai tās valsts iestādes, no kuras viņi ir ieradušies, kā arī dokumentus, kas apliecina viņu tiesisko stāvokli Spānijā."

Karaļa dekrēta 2393/2004 (2004. gada 30. decembris), ar ko pieņem 2000. gada 11. janvāra Konstitucionālā likuma par ārvalstu valstspiederīgo tiesībām un brīvībām Spānijā un viņu sociālo integrāciju noteikumus, 100. panta 2. punkts nosaka:

"Ārvalstu valstspiederīgajiem Spānijā ir pienākums uzrādīt dokumentus, kas apliecina viņu identitāti un tiesisko stāvokli Spānijā, attiecīgai iestādei vai tās pārstāvjiem."

Konstitucionālā likuma 1/1992 (1992. gada 21. februāris) 11. pants par pilsoņu drošības aizsardzību nosaka prasību ārvalstniekiem, kas atrodas Spānijas teritorijā, turēt dokumentus, kas apliecina viņu identitāti un tiesisko stāvokli Spānijā.

FRANCIJA

Francijas tiesību aktos šis pienākums ir paredzēts L.611-1 pantā Likumā par ārvalstnieku iecelošanu un uzturēšanos un tiesībām uz patvērumu (*Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile, CESEDA*), kas nosaka, ka līdzās identitātes pārbaudei vai pēc tās pārbaudes personām, kurām ir citas valsts pilsonība, pēc policijas pārstāvju vai to uzraudzībā esošu pārstāvju vai to vietnieku pieprasījuma, jāuzrāda dokumenti, kas atļauj ceļot vai uzturēties Francijas teritorijā.

ITĀLIJA

Valsts tiesību aktos 1931. gada 18. jūnija "Testo Unico Leggi di Pubblica Sicurezza" Nr. 773 (T.U.L.P.S.) 3. pantā nosaka iespēju saņemt personu apliecināšanu dokumentu. Minētais pants nosaka, ka "saskaņā ar Iekšlietu ministrijas izveidoto paraugu pilsētas mērs izdod personas apliecināšanu personām, kas sasniegušas 15 gadu vecumu un dzīvo konkrētajā pašvaldībā apliecināšanas pieprasīšanas brīdī."

Attiecībā uz pienākumu nēsāt līdzīgu personu apliecināšanu dokumentu minētā T.U.L.P.S. 4. pants nosaka, ka policija saskaņā ar savu atbildības jomu var likt bīstamai vai aizdomās turamai personai uzrādīt personas apliecināšanu ikreiz, kad policijas darbinieks to pieprasa.

Pēc šo pantu analīzes var secināt, ka prasība nēsāt līdzīgu minēto dokumentu attiecas tikai uz bīstamu vai aizdomās turamu personu; citām personām (kas nav bīstamas vai nav aizdomās turamas) saskaņā ar Krimināllikuma 651. pantu ir pēc amatpersonas pieprasījuma jāsniedz informācija par savu identitāti, stāvokli vai personīgām īpašībām.

Ārvalstniekiem, kas likumīgi uzturas valstī, ir tiesības reģistrēties tās pašvaldības reģistrā, kurā viņi dzīvo, un ir tiesības saņemt personas apliecināšanu, kas nav derīga izceļošanai.

KIPRA

Regula (EK) Nr. 562/2006 nosaka, ka kontroles atcelšana uz iekšējām robežām neliedz dalībvalstij ar tiesību aktiem noteikt prasību turēt nēsāt līdzīgu personu apliecināšanu dokumentus.

Kipras Republikas tiesību aktos šāda prasība ir noteikta. Saskaņā ar 2006. gada Iedzīvotāju reģistra likumu (L.13 (I)/2006) jebkurš policists pienākuma pildīšanas laikā, iedzīvotāju reģistra amatpersona vai jebkura cita persona, kuru rakstiski ir pilnvarojis Civilstāvokļa aktu un migrācijas departamenta direktors, var pieprasīt uzrādīt personas apliecināšanu. Ja persona neuzrāda personas apliecināšanu noteiktā termiņā, persona ir vainīga noziedzīgā nodarījumā un var tikt sodīta ar brīvības atņemšanu uz laiku, kas nepārsniedz vienu gadu, vai arī ar naudas sodu, kas nepārsniedz vienu tūkstoti Kipras mārciņu, vai arī tai var piemērot abus minētos soda veidus. Turklāt saskaņā ar Likuma par policiju (L.73(I)/2004) 28. pantu ikviens policists var apturēt, aizturēt vai pārmeklēt ikvienu personu, ja i) ja policists redz, ka persona veic darbības; ii) personas rīcība vai šīs personas personīgās mantas policistam rada aizdomas; iii) policists redz, ka personas rīcībā ir priekšmets, kura nēsāšanai nepieciešama licence saskaņā ar jebkuru spēkā esošu likuma noteikumiem, var pieprasīt uzrādīt licenci.

LATVIJA

Latvijas Republikas Ministru kabineta 2002. gada 4. novembra noteikumi Nr. 499 "Latvijas Republikas pierobežas režīma un pierobežas joslas režīma noteikumi" nosaka, ka visām personām, kas vecākas par 15 gadiem, jānēsā līdzīgu personu apliecināšanu dokumenti, uzturoties pierobežas zonā (kas nav platāka par 2 km no robežas līnijas) gar Latvijas Republikas sauszemes robežu. Citos gadījumos Latvijas Republikas tiesību akti neparedz obligātu prasību nepārtraukti nēsāt līdzīgu personu apliecināšanu dokumentus.

LIETUVA

Saskaņā ar Lietuvas tiesību aktiem Lietuvas un ES pilsoņiem nav pienākuma nēsāt līdzīgu personu apliecināšanu dokumentus.

Saskaņā ar Lietuvas Republikas Likumu par valsts robežu un tās apsardzību 17. panta 5. punktu visiem pilsoņiem pierobežas zonā jānēsā līdzīgu personu apliecināšanu dokumenti.

Visiem Lietuvas pilsoņiem, kas vecāki par 16 gadiem, jāsaņem valsts identifikācijas karte vai pase. Saskaņā ar Lietuvas Likumu par ārvalstnieku tiesisko statusu visiem ES pilsoņiem jābūt personu apliecināšanu dokumentiem un visiem trešo valstu pilsoņiem ir jānēsā līdzīgu personu apliecināšanu dokumenti.

LUKSEMBURGA

Ārvalstniekiem vienmēr jānēsā līdzīgu uzturēšanās atļauja.

UNGĀRIJA

Likuma XXXIX (2001. gads) 61. panta 3. punkts par ārvalstnieku iecelšanu un uzturēšanos nosaka, ka visiem ārvalstniekiem pēc varas iestāžu pieprasījuma ir jāuzrāda savi ceļošanas dokumenti, uzturēšanās atļauja vai dokumenti, kas ļauj ārvalstnieku identificēt.

MALTA

Jānorāda, ka Imigrācijas likums (217. nodaļa) pašlaik nosaka prasību, iebraucot valstī, uzrādīt pasi vai citu atbilstošu dokumentu. Taču nepastāv tiesību normas, kas noteiktu, ka šādi dokumenti jānēsā līdzīgu visu laiku.

Tomēr praksē valsts iestādes var vajadzības gadījumā prasīt trešo valstu pilsoņiem uzrādīt attiecīgos dokumentus. Tādēļ tiek pieņemts, ka ārvalstnieki, uzturoties Maltā, vienmēr šādus dokumentus nēsā līdzīgu.

NĪDERLANDE

Nīderlandē personām, kas vecākas par 14 gadiem, saskaņā ar Likumu par identifikācijas prasībām (*Wet op de identificatieplicht*) ir pienākums pēc pirmā uzaicinājuma uzrādīt personu apliecinošu dokumentu (identifikācijas prasība). Tādi paši noteikumi attiecas uz ārvalstniekiem.

Dekrētā par ārvalstniekiem (*Vreemdelingenbesluit* jeb "Vb") 4.21. pants nosaka, kurus dokumentus var izmantot personas identificēšanai Nīderlandē saskaņā ar Likuma par ārvalstniekiem 50.1. pantu. Šis pants izšķir šādas grupas:

- ārvalstnieki, kas likumīgi dzīvo valstī un kuriem ir uzturēšanās atļauja uz noteiktu vai nenoteiktu termiņu,
- ārvalstnieki, kas likumīgi dzīvo kā Kopienas pilsoņi,
- personas, kas ir iesniegušas pieteikumu piešķirt patvēruma meklētāja uzturēšanās atļauju uz noteiktu termiņu,
- ārvalstnieki, kas neietilpst nevienā no minētajām grupām.

Konkrētos gadījumos izšķiramas šādas kategorijas:

- a) ārvalstnieki, kas likumīgi dzīvo valstī, jo ir saņēmuši īslaicīgas vai pastāvīgas uzturēšanās atļauju (Likuma par ārvalstniekiem 8. nodaļas a)–d) pants) kā personu apliecinošu dokumentu atsevišķu uzturēšanās atļauju saskaņā ar Noteikumu par ārvalstniekiem 7.a līdz 7.d pielikumu;
- b) ES/EEZ un Šveices pilsoņi, kas likumīgi uzturas valstī kā noteikts Likuma par ārvalstniekiem 8.e nodaļā un kuriem ir derīga pase vai personas apliecība. Ārvalstnieki, kas likumīgi uzturas valstī kā noteikts Likuma par ārvalstniekiem 8.e nodaļā kā ES/EEZ vai Šveices pilsoņu ģimenes locekļi, bet kuriem ir citas valsts pilsonība:
  - derīga pase ar prasīto ieeļošanas vīzu, ja pagājuši mazāk nekā trīs mēneši kopš iebraukšanas valstī,
  - derīga pase ar prasīto atzīmi par ieeļošanu, ja pagājuši mazāk nekā trīs mēneši kopš iebraukšanas valstī,
  - derīga pase ar kompetento iestāžu izziņu, kas apliecina uzturēšanās atļaujas pieprasījumu, ja pagājuši mazāk nekā seši mēneši kopš izziņas izsniegšanas,
  - uzturēšanās atļauja saskaņā ar Noteikumu par ārvalstniekiem 7.e pielikumu;
- c) ārvalstniekiem, kas iesnieguši pieteikumu, lai saņemtu patvēruma meklētāja uzturēšanās atļauju uz noteiktu termiņu, uzņemšanas centrā tiks piešķirts personu apliecinošs dokuments saskaņā ar Noteikumu par ārvalstniekiem 7.f pielikumu;
- d) ārvalstnieki, kas dzīvo likumīgi saskaņā ar Likuma par ārvalstniekiem 8.j pantu, jo pastāv šķēršļi viņu izraidīšanai, kā noteikts Likuma par ārvalstniekiem 64. pantā, un

personas, kas likumīgi dzīvo valsts teritorijā dēļ izbraukšanas moratorija, kā personu apliecinošu dokumentu saņems uzturēšanās dokumentu saskaņā ar Noteikumu par ārvalstniekiem 7.f2 pielikumu (W2 dokuments), ja tiem vēl nav derīga dokumenta robežu šķērsošanai;

- e) personas, par kurām ir aizdomas, ka tās ir cilvēku tirdzniecības upuri, un kurām ir likumīgas uzturēšanās tiesības, kā noteikts Vw 8.k pantā, saņems uzturēšanās dokumentu saskaņā ar 7.f2 pielikumu, Dekrēts par ārvalstniekiem (W2 dokuments), ja tiem vēl nav derīga dokumenta robežu šķērsošanai;
- f) Bez pavadoniem ceļojoši nepilngadīgie ārvalstu valstspiederīgie, kas gaida lēmumu par pieteikumu, lai pagarinātu uzturēšanās atļaujas derīguma termiņu vai izdarītu grozījumus ar konkrētiem nosacījumiem agrāk izsniegtā uzturēšanās atļaujā, saņems uzturēšanās dokumentu saskaņā ar 7.f2 pielikumu, noteikumiem par ārvalstniekiem (W2 dokuments), ja tiem vēl nav derīga dokumenta robežu šķērsošanai;
- g) citi ārvalstu valstspiederīgie.

Attiecībā uz ārvalstu valstspiederīgajiem atbilstošais personu apliecinošais dokuments ir dokuments, kas ir derīgs robežas šķērsošanai saskaņā ar Vb iebraukšanai Nīderlandē, vai arī derīgs dokuments robežas šķērsošanai ar vīzu tajā. Dokumenti robežas šķērsošanai, kas vajadzīgi iebraukšanai Nīderlandē, ir noteikti Vb 2.3 pantā. Šis noteikums attiecas ne tikai uz ārvalstu valstspiederīgajiem, kuri drīkst uzturēties valstī neierobežotu laiku, bet arī uz ārvalstniekiem, kas valstī uzturas nelegāli. W2 dokumentu var izsniegt tikai izņēmuma gadījumos, paturot prātā, ka attiecīgā persona jau ir atbrīvota no prasības uzrādīt pasi.

Vb 2.4 pantā minētais noteikums attiecas uz tranzīta pasažieriem. Ārvalstu valstspiederīgie, kuriem ir citas Šengenas dalībvalsts uzturēšanās dokuments, drīkst pārvietoties Šengenas līguma valstu teritorijā bez vīzas, ilgākais trīs mēnešus. Šādos gadījumos tranzīta pasažieriem jābūt līdzīgam ceļošanas dokumentam.

Likuma par ārvalstniekiem 50. pants

1. Amatpersonām, kas veic robežkontroli un ārvalstnieku uzraudzību, ir tiesības personas aizturēt, lai noskaidrotu viņu identitāti, valstspiederību un situāciju attiecībā uz tiesībām uzturēties valstī, balstoties uz faktiem un apstākļiem, kas objektīvi rada aizdomas par nelikumīgu uzturēšanos valstī, vai citā gadījumā, lai cīnītos ar nelikumīgu uzturēšanos valstī pēc robežas šķērsošanas. Pret ikvienu personu, kas apgalvo, ka ir Nīderlandes valstspiederīgais, bet nevar to pierādīt, var tikt piemēroti piespiedu pasākumi, kas minēti 2. un 5. punktā. Dokumenti, kuriem ir jābūt ārvalstnieka rīcībā, lai varētu noteikt viņa identitāti, valstspiederību un situāciju attiecībā uz tiesībām uzturēties valstī, tiks noteikti Padomes rīkojumā.

2. Ja aizturētās personas identitāti nevar noteikt uzreiz, personu var nogādāt uz attiecīgu nopratināšanas vietu. Personu drīkst aizturēt ne ilgāk par sešām stundām ar nosacījumu, ka tas nav laikā no pusnakts līdz pulksten 9 no rīta.

3. Ja aizturētās personas identitāti var noteikt uzreiz un izrādās, ka šai personai nav tiesību likumīgi uzturēties valstī, vai arī tiesības uzturēties valstī nevar apliecināt uzreiz, personu var nogādāt nopratināšanai paredzētā vietā. Personu drīkst aizturēt ne ilgāk par sešām stundām ar nosacījumu, ka tas nav laikā no pusnakts līdz pulksten 9 no rīta.

4. Ja joprojām ir pamats aizdomām, ka aizturētai personai nav likumīgu tiesību uzturēties valstī, 2. un 3. pantā minēto termiņu izmeklēšanas interesēs *Royal Marechaussee* vadītājs vai attiecīgā iecirkņa, kura teritorijā persona aizturēta, policijas komisārs var pagarināt līdz 48 stundām.

5. 1. punktā minētās amatpersonas ir tiesīgas pārmeklēt aizturētās personas apģērbu, kā arī personīgās mantas.

6. Sīkāki noteikumi tiks minēti Padomes rīkojumā par šā panta punktiem.

2000. gada Dekrēta par ārvalstniekiem 4.21. pants

1. Dokumenti, kas minēti Likuma par ārvalstu valstspiederīgajiem 50.1. panta pēdējā teikumā:

a) ārvalstniekiem, kas likumīgi dzīvo valstī saskaņā ar dekrēta 8.a un 8.d pantu: dokuments, ko izdod kompetentas iestādes, apliecinot faktu, dokumenta paraugu nosaka ar ministrijas rīkojumu;

b) ārvalstu valstspiederīgajiem, kas likumīgi dzīvo valstī saskaņā ar dekrēta 8.e pantu: derīga pase vai derīga personas apliecība, ja personas ir 8.7.1. pantā minēto valstu pilsoņi, ja viņi nav šo valstu pilsoņi:

1) derīga pase ar pieprasīto ieeļošanas vīzu, ja ir pagājuši mazāk kā trīs mēneši kopš ieeļošanas valstī;

2) derīga pase ar ieeļošanas zīmogu, ja ieeļošanai netiek pieprasīta vīza, vai ir pagājuši mazāk kā trīs mēneši kopš ieeļošanas valstī;

3) derīga pase ar kompetento iestāžu izdotu apliecinājumu kā noteikts 8.13. panta 4. punktā, ja kopš apliecinājuma izsniegšanas ir pagājuši mazāk kā seši mēneši;

4) uzturēšanās dokuments, ko izsniegušas kompetentas iestādes saskaņā ar 8.13. panta 5. punktu vai 8.20. panta 1. punktu;

c) ārvalstu valstspiederīgajiem, kas iesnieguši pieteikumu piešķirt viņiem pagaidu patvēruma meklētāja uzturēšanās atļauju kā noteikts dekrēta 28. pantā: dokuments, ko izdod kompetentas iestādes apliecinot faktu; dokumenta paraugu nosaka ar ministrijas rīkojumu;

d) ārvalstu valstspiederīgie, kas nav minēti c. punktā, kuriem ir likumīgas uzturēšanās tiesības saskaņā ar dekrēta 8. panta f, g, h, j vai k punktu un kuriem nav robežšķērsošanai derīga dokumenta Dekrēta izpratnē: kompetentu iestāžu izdots dokuments, kura paraugu nosaka ar ministrijas rīkojumu, un kuram pievienota papildu veidlapa kā noteikts 4.29. panta 3. punktā, kurā atzīmēts statuss saskaņā ar tiesību aktiem, kas regulē par uzturēšanos valstī;

e) ārvalstu valstspiederīgajiem derīgs robežas šķērsošanas dokuments, kas nepieciešams, lai iebrauktu Nīderlandē saskaņā ar Dekrēta noteikumiem vai robežas šķērsošanas dokuments, kurā tiek reģistrēta ieeļošanas vīza, vai kurā izdara atzīmi attiecība uz statusu saskaņā ar tiesību aktiem, kas regulē uzturēšanos valstī.

2. Bērniem, kas jaunāki par 12 gadiem, tiks izsniegti tikai tie dokumenti, kas minēti 1.a vai 1.b punktā, ja pēc ministra domām ir pamatoti iemesli šādu dokumentu izsniegt.

3. 1. punkta a. līdz d. apakšpunktam minētajā dokumentā būs paziņojums ar norādi vai ārvalstnieks drīkst strādāt un vai darba atļauja ir vajadzīga šādam darbam saskaņā ar Ārvalstnieku darba likumu (*Wet arbeid vreemdelingen*).

4. Ja ārvalstnieka uzturēšanās Nīderlandē, kā noteikts 1. punkta a vai b apakšpunktā, ir pakļauta ierobežojumiem saskaņā ar 3.4. panta 4. punktu, dokumentā tiks izdarīta atzīme "paļaujoties uz valsts avotiem, var ietekmēt uzturēšanās atļaujas piešķiršanu" ("*beroep op de publieke middelen kan gevolgen hebben voor verblijfsrecht*").

AUSTRIJA

Federālā likuma par pasu sistēmu Austrijas pilsoņiem 2. pants (1992. gada Likums par pasēm), "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" (BGBl.) 1992/839 versija BGBl. I 2006/44

Ieeļošana un izceļošana no valsts

1. Ja nav starpvaldību vienošanās vai tāda starptautiska prakse, Austrijas pilsoņiem ir vajadzīgs derīgs ceļošanas dokuments (pase vai pases aizvietotājs), lai ieeļotu vai izceļotu no Federatīvās Republikas. Neatkarīgi no pienākumiem saskaņā ar 24. panta 1. punktu pilsonim, kuram nav derīgs ceļošanas dokuments, bet kurš var apliecināt savu pilsonību, nedrīkst liegt ieeļot valstī.

2. Ja un tādā apmērā kā Federālā valdība ir pilnvarota noslēgt starpvaldību nolīgumus saskaņā ar Austrijas federālās konstitūcijas 66. panta 2. punktu (B-VG) tā ir tiesīga, lai veicinātu ārvalstnieku tūrisma, noslēgt starptautiskus nolīgumus, kas ļauj pilsoņiem ceļot uz citām valstīm un ieceļot Federatīvajā Republikā ar dokumentiem, kas minēti 1. punktā. Ja nolīgumi veicina ceļošanu uz Austrijas pierobežas reģioniem, šāda veida līgumos var iekļaut īpašus noteikumus, ka šāda veicināšana attiecas tikai uz pilsoņiem, kuri dzīvo pierobežā.

Nolīgumi 2. panta 2. punkta nozīmē *PassG*:

- Austrijas Republikas un Dienvidslāvijas Sociālistisko Federatīvo Republiku par vietējo pierobežas satiksmi (tagad Slovēnijas Republika), "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 379/1968 Austrijas Federālā likumu vēstneša versijā Nr. 143/1996 – skatīt 3., 4. un 7. pantu (pašlaik tiek pārskatīts),
- Austrijas Republikas un Šveices Konfederācijas nolīgums par vietējiem pasažieru pārvadājumiem pierobežā "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 164/1974 – skatīt 2.–4. un 7.–9. pantu.

Austrijas Federālā likuma par imigrācijas policiju, dokumentu izsniegšanu ārvalstniekiem un ieceļošanas dokumentu izsniegšanu 15. pants (2005. gada Likums par imigrācijas policiju FPG) "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" I Nr. 100/2005

Likumīgas ieceļošanas Federālajā Republikā nosacījumi

1. Ja nav starpvaldību vienošanās vai tāda starptautiska prakse, ārvalstniekiem ir vajadzīgs derīgs ceļošanas dokuments, lai likumīgi ieceļotu Federatīvajā Republikā.

Citi ceļošanas dokumenti 15. panta 1. punkta nozīmē *FPG*:

- Ārvalstnieka pase (88 līdz 93. pants *FPG*)
- Konvencijā paredzēts ceļošanas dokuments (94. pants *FPG*)
- Personu apliecinājošs dokuments ar fotogrāfiju, personām uz kurām attiecas privilēģijas un neaizskaramība (95. pants *FPG*)
- Ārkārtas ceļošanas dokuments Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņiem (96. pants *FPG*)
- Ceļošanas dokuments trešo valstu pilsoņu repatriācijai (97. pants *FPG*)

Likuma par imigrācijas policiju 16. pants (FPG), "Austrijas Federālais Oficiālais vēstnesis" I Nr. 100/2005

Vispārīgi nosacījumi par pasēm

1. Ja to pieprasa sabiedrības intereses, jo īpaši attiecībā uz pasēm un imigrācijas policiju un ārpolitiku, Federālajai iekšlietu ministrijai ir tiesības pēc konsultēšanās ar Ārlietu ministriju izdot noteikumus, kas nosaka noteiktus ceļošanas dokumentu veidus, ko izdod valstis uz kurām neattiecas nolīgums, kā neatbilstošus noteikumiem par pasēm.

2. Ārvalstnieki, kas reģistrēti kopīga ceļošanas dokumentā, var ieceļot vai izceļot no valsts tikai kopā ar personu, kuras ceļošanas dokumentā viņi ir reģistrēti. Tas neattiecas uz izraidīšanas vai transportēšanas ārvalstīs pasākumiem saskaņā ar 5.–10. daļu.

3. Ārvalstnieki, kuriem izsniegta grupas pase, atbilst noteikumiem par pasēm, bet viņiem ir atļauts ieceļot vai izceļot no valsts tikai kopā. Katram no ceļotājiem ir vajadzīgs dokuments, kas apliecina viņu identitāti. Tas neattiecas uz izraidīšanas vai transportēšanas ārvalstīs pasākumiem saskaņā ar 5.–10. daļu.

Likuma par imigrācijas policiju 17. pants (FPG), "Austrijas Federālais Oficiālais vēstnesis" I Nr. 100/2005

Ierobežojumi nosacījumiem par pasēm

1. Ja un tādā apmērā kā Federālā valdība ir pilnvarota noslēgt starpvaldību nolīgumus saskaņā ar Austrijas federālās konstitūcijas 66. panta 2. punktu (B-VG) tā ir tiesīga, pēc abpusējas vienošanās, piekrist, ka ārvalstnieki, uz kuriem attiecas nosacījumi par pasēm, ir tiesīgi ieceļot valstī, īslaicīgi uzturēties Federatīvās Republikas teritorijā un izceļot no valsts ar citiem dokumentiem (ne tie, kas minēti 15. panta 1. punktā un 16. panta 3. punktā). Šādi ārvalstnieki atbilst nosacījumiem par pasēm.

2. Nolīgumi saskaņā ar 1. pantu, kas paredzēti, lai veicinātu ceļošanu Austrijas Republikas pierobežā, var noteikt, ka ārvalstnieki, kuri ieceļojuši valstī ar šāda veida ceļošanas dokumentu, drīkst uzturēties Austrijas Republikas pierobežā. Šādos gadījumos starptautisks nolīgums var arī noteikt, ka dokumentu, kas paredzēts ieceļošanai valstī, lai īslaicīgi uzturētos valstī, un izceļotu no valsts, arī jāparaksta Austrijas amatpersonai.

3. Ja to pieprasa sabiedrības intereses, Federālajai iekšlietu ministrijai ir tiesības pēc konsultēšanās ar Ārlietu ministriju izdot noteikumus, kas nosaka, ka daži ārvalstnieki, uz kuriem attiecas nosacījumi par pasēm, drīkst ieceļot Austrijas Federatīvajā Republikā, īslaicīgi uzturēties tajā un izceļot no valsts ar citiem dokumentiem. Šādi ārvalstnieki atbilst nosacījumiem par pasēm.

4. EEZ pilsoņi un Šveices pilsoņi var ieceļot ar personas apliecību, īslaicīgi uzturēties Federatīvajā Republikā, izceļot no valsts ar šāda veida dokumentu.

Nolīgumi 17. panta 1. punkta nozīmē FPG:

Nolīgums starp Ziemeļatlantijas Līguma Organizācijas dalībvalstīm par to armijas statusu (*NATO Status of Forces Agreement*), "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" III Nr. 135/1998 "Austrijas Federālā Oficiālā Vēstneša" III Nr. 96/1999 versijā saistībā ar Ziemeļatlantijas Līguma Organizācijas dalībvalstu nolīgumiem ar citām valstīm, kas piedalās partnerattiecībās mieram, par to armijām (NATO Pfp nolīgums) "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" III Nr. 136/1998 "Austrijas Federālā Oficiālā Vēstneša" III Nr. 178/1998 versijā – skatīt NATO nolīguma par armijas spēkiem III panta 1. punktu.

Nolīgumi 17. panta 2. punkta nozīmē FPG: Skatīt nolīgumus Austrijas likuma par pasēm 2. panta 2. punkta nozīmē (*PassG*)

2005. gada Likuma par imigrācijas policiju 18. pants BGBl. I Nr. 100/2005

Izņēmumi nosacījumiem par pasēm

1. Ārvalstnieki nav pakļauti nosacījumiem par pasēm šādos gadījumos:

- 1) izsniegts pieņemšanas paziņojums (19. pants);
- 2) tiesības īslaicīgi uzturēties, ko piešķir saskaņā ar Austrijas likumu par tiesībām īslaicīgi uzturēties gadījumos, ja ārvalstniekam nav nekādu ceļošanas dokumentu; vai
- 3) transportēšana (48. pants).

2. Ārvalstniekiem, kuriem ir tiesības uz patvērumu, vai kuriem ir tiesības uz papildu aizsardzību Austrijā un kuriem nav derīga ceļošanas dokumenta, bet kuri var balstoties uz *prima facie* pierādījumiem apliecināt savu identitāti nevar liegt ieceļošanu Austrijā, neskatoties uz viņu atbildību, saskaņā ar 120. un 121. pantu.

19. pants FPG – pieņemšanas paziņojums

1. Pieņemšanas paziņojums tiek sastādīts pēc citas valsts kompetentas iestādes pieprasījuma ikvienam ārvalstniekam, kuru izraida no valsts uz Austrijas Republiku un kurus Austrijas Republikai ir jāuzņem saskaņā ar starptautisku nolīgumu (4. pants) atbilstīgi Eiropas Kopienas konvencijai vai starptautiskajai praksei.

2. Pieņemšanas paziņojumam jābūt skaidri sastādītam; Tajā jānorāda ārvalstnieka personība un pilsonība.

3. Ja nav skaidru nosacījumu starptautiska nolīgumā vai Eiropas Kopienas konvencijā, pieņemšanas paziņojuma derīguma termiņš ir jānorāda uz laiku, kas nepieciešams, ārvalstnieka aizbraukšanai. Robežšķērsošanas punkts vai vieta valstī, kas noslēgusi nolīgumu ir jānorāda ieceļošanai valstī.

4. Ja un tādā apmērā kā Federālā valdība ir pilnvarota noslēgt starpvaldību nolīgumus saskaņā ar Austrijas federālās konstitūcijas 66. panta 2. punktu (B-VG) tā ir tiesīga, pēc abpusējas vienošanās piekrist, ka cilvēki, kas ieceļojuši cita valstī nelikumīgi un, kas neatbilst ieceļošanas noteikumiem šajā valstī vai īslaicīgas uzturēšanās nosacījumiem, drīkst atkārtoti ieceļot Federatīvās Republikas teritorijā (konvencija par atpakaļuzņemšanu).

Likuma par imigrācijas policiju 23. pants (FPG), "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" I Nr. 100/2005

Medicīniskā izziņa

1. Lai novērstu sabiedrības veselības apdraudējumu Austrijas Federālais veselības aizsardzības un sieviešu lietu ministrs ir tiesīgs izdot noteikumus, kuros minētas valstis, kurās ir ievērojami paaugstināts risks inficēties ar:

- 1) ziņojamu slimību, ar kuru inficējas sadzīves kontaktu ceļā (nopietna slimība) Austrijas likuma par epidēmijām (*Epidemiegesetz*) 1950 izpratnē, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 186/1950;
- 2) jebkuru citu nopietnu infekcijas slimību, par kuru ir jāpaziņo; vai
- 3) tuberkulozi, par kuru ir jāpaziņo Austrijas likuma par tuberkulozi 3. panta a punkta izpratnē, "Austrijas Federālais Oficiālais Vēstnesis" Nr. 127/1968,

kurās rezultātā ir liels risks liela skaita cilvēku būt pakļautam ilglaicīgiem un nopietniem saslimšanas draudiem.

2. Ārvalstniekiem, kas īslaicīgi uzturas 1. punkta noteikumiem atbilstošā valstī sešus mēnešus kopš ieceļošanas Federatīvās Republikas teritorijā ir tiesības saņemt vīzu, ja viņi uzrāda medicīnisko izziņu, kas apliecina, ka viņiem nav 1. punkta noteikumos minēto slimību.

3. Noteikumos jānorāda slimība, kas atbilst 1. punktam, un medicīniskās izziņas saturs un derīguma termiņš.

POLIJA

Polija nav ieviesusi īpašas prasības attiecībā uz personu apliecināšanu dokumentu nēsāšanu līdz.

PORTUGĀLE

Portugāles 1995. gada 21. februāra likuma Nr. 5/95 2. panta 1. punkts (Likums par obligātu prasību nēsāt līdzī personu apliecinošus dokumentus) nosaka, ka "Pilsoņiem, kas sasnieguši 16 gadu vecumu, jānēsā līdzī personu apliecinoši dokumenti publiskā vietā, vietā, kas ir publiski pieejama vai policijas uzraudzītā vietā".

Minētā likuma 2. panta 2. punkts paredz, ka "1. punkta nozīmē par personu apliecinošiem atzīst šādus dokumentus:

- a) personu apliecinošu dokumentu vai pasi Portugāles pilsoņu gadījumā;
- b) uzturēšanās atļauja, identifikācijas karte vai pase Eiropas Kopienas dalībvalstu pilsoņu gadījumā;
- c) uzturēšanās atļauja, ārvalstnieka identifikācijas karte vai pase trešo valstu pilsoņu gadījumā."

SLOVĒNIJA

Ārvalstniekiem ir jāpierāda sava identitāte ar ārvalstu ceļošanas dokumentu, personas apliecību vai citu atbilstīgu dokumentu, ko izsniedz ārvalstnieka valsts un kas apliecina ārvalstnieka personību, ārvalstnieku ceļošanas dokumentu, ārvalstnieku personas apliecību, pārrobežu personas apliecību vai citu dokumentu, kuru izdod valsts iestāde un kurā ir fotogrāfija un ar kuru var pārlielināt ārvalstnieka personību. Pēc policista pieprasījuma ārvalstniekiem ir jāapliecina sava personība ar minētajiem dokumentiem un ir arī jāuzrāda atļauja, kas apliecina, ka viņi ir likumīgi ieceļojuši un likumīgi uzturas Slovēnijas Republikā (75. pants *Ztuj-1-UPB3, Ur. l. RS* ("Slovēnijas Oficiālais Vēstnesis") Nr. 107/2006).

Ārvalstniekiem jāmaksā sods SIT 20 000 (EUR 83,46), ja viņi pēc policista pieprasījuma nevar uzrādīt dokumentu, kas apliecina, ka viņi likumīgi drīkst ieceļot un uzturēties valstī, vai nevar uzrādīt pēc policista pieprasījuma dokumentu, kas apliecina viņu personību (97. panta 3. un 4. punkts *Ztuj*).

SLOVĀKIJA

Robežkontroles uz iekšējām robežām atceļšanas gadījumā dalībvalstis var saskaņā ar "Šengenas Robežu kodeksa" 21. panta c) un d) punktu ar likumu noteikt prasību nēsāt līdzī dokumentus un prasību trešo valstu pilsoņiem ziņot par uzturēšanos dalībvalstīs teritorijā saskaņā ar Šengenas konvencijas 22. pantu. Pēc robežkontroles atceļšanas pienākumu trešo valstu pilsoņiem (analogiski kā Slovākijas pilsoņiem) nēsāt līdzī derīgu

ceļošanas dokumentu (ja nepieciešams vīzu, personas apliecību, uzturēšanās atļauju uz laiku kamēr ārvalstnieks uzturas Slovēnijas Republikas teritorijā) iespējams saglabāt. Obligāta prasība reģistrēt ārvalstniekus Likuma Nr. 48/2002 *Coll.* 49. panta 2. punkta nozīmē arī tiks saglabāta.

SOMIJA

Likums par ārvalstniekiem (301/2004) 13. iedaļa – "Pases"

Ieceļojot un uzturoties Somijā ārvalstniekiem jābūt derīgai pasei, ko izsniegušas viņu izcelsmes valsts vai dzīvesvietas valsts iestādes, to ir jāuzrāda šķērsojot robežu robežsargiem vai policistiem pēc pieprasījuma.

Prasība nēsāt līdzī dokumentus, apciemojot valsti nav valsts likumos minēta.

ZVIEDRIJA

Valsts likumi attiecībā uz 21. panta c) punktu ir ietverti Likuma par ārvalstniekiem 9. panta 9. punktā.

9. pants

Ārvalstniekam, kas dzīvo Zviedrijā, ir pienākums pēc policijas pieprasījuma uzrādīt pasi vai citu dokumentu, kas apliecina tiesības dzīvot Zviedrijā. Ārvalstniekam arī ir pienākums pēc Migrācijas pārvaldes vai policijas iestāžu pavēstes ierasties Migrācijas pārvaldē vai policijā un sniegt informāciju attiecībā uz viņa uzturēšanos Zviedrijā. Ja ārvalstnieks nerīkojas šādi, viņu var aizturēt policija. Ja dēļ ārvalstnieka paša apstākļiem vai cita iemesla dēļ var pieņemt, ka viņš neatbild uz pavēstēm, viņu var aizturēt bez iepriekšējas pavēstes nosūtīšanas.

Krasta apsardzei ir jāsadarbības policijas kontroles pasākumos galvenokārt pārbaudot saistība ar jūras transportu. Ja pārbaudi veic krasta apsardze pase vai cits dokuments jāuzrāda krasta apsardzes pārstāvim.

Pārbaudi, ko veic saskaņā ar pirmo un otro apakšpunktu, var īstenot tikai, ja ir pamatotas aizdomas, ka ārvalstniekam nav tiesību dzīvot Zviedrijā vai, ja ir īpaši iemesli pārbaudei.

RUMĀNIJA

Likuma par ārvalstniekiem Nr. 194/2002 104. pants nosaka:

- 1) Uzturēšanās atļauja apliecina ārvalstnieka personību un viņa/viņas tiesības uzturēties Rumānijā, kā arī piešķirtās uzturēšanās termiņu.

- 2) Uzturēšanās atļaujas īpašnieka pienākums ir pastāvīgi jānēsā līdzī, nenodot to citām personām un pēc pieprasījuma uzrādīt to kompetentām iestādēm.

ĪSLANDE

Saskaņā ar valsts tiesību aktiem Īslandes pilsoņiem nav jānēsā līdzī personu apliecinoši dokumenti. Taču saskaņā ar Likuma par policiju 15. panta 5. punktu policija var pieprasīt personai (Īslandes pilsonim vai ārvalstniekam) nosaukt savu vārdu, personas kodu un adresi un to apliecinot uzrādīt personu apliecinošu dokumentu.

Saskaņā ar Likuma par ārvalstniekiem Nr. 96/2002 5. panta 1. punktu ārvalstniekam, kas ierodas Īslandē, ir pase vai personu apliecinošs dokuments, ko atzīst par ceļošanas dokumentu. Ja vien to citādāk nav noteikusi Tieslietu ministrijas noteikumi. Saskaņā ar minētā likuma 53. pantu ikvienam ārvalstniekam pēc policijas pieprasījuma ir jāuzrāda personu apliecinošs dokuments un ja nepieciešams jāsniedz informācija, lai varētu pārliecināties par viņa personību un likumīgām tiesībām uzturēties Īslandē.

Tieslietu ministrs var nolemt, ka ārvalstniekiem, kas nav Dānijas, Somijas, Norvēģijas vai Zviedrijas valstspiederīgie, vienmēr,

uzturoties Īslandē, jānēsā līdzī pase vai citi personu apliecinoši dokumenti. Ministrs var ārvalstniekus no šā pienākuma atbrīvot.

Kā minēts iepriekš, Īslandes iestādēm ir pietiekošas iespējas likt ārvalstniekam nēsāt līdzī dokumentus gan ieceļojot Īslandē, gan izceļojot no tās. Robežkontroles pārtraukšana uz iekšējām robežām neattiecas uz iepriekš minēto noteikumu piemērošanu.

NORVĒGIJA

Šo jautājumu risina Likuma par imigrāciju (1988. gada 24. jūnija Likums Nr. 64 par ārvalstnieku ieceļošanu un uzturēšanos Norvēģijas Karalistē) 44. panta 1. punkts. Tā noteikumos ir noteikts:

Ja policija pieprasa, ikvienam ārvalstniekam ir jāuzrāda personu apliecinošs dokuments un, ja nepieciešams, jāsniedz informācija, kas palīdz noteikt ārvalstnieka personību un tiesības uzturēties valstī.

Tādēļ saskaņā ar šo noteikumu ir obligāta prasība nēsāt līdzī personu apliecinošus dokumentus. Šāda prasība neattiecas uz valsts pilsoņiem.

Paziņojumi saskaņā ar 37. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)

Trešo valstu valstspiederīgo pienākums ziņot par atrašanos attiecīgā dalībvalstī saskaņā ar 21. panta d) punktu

(2008/C 18/04)

BEIĻĢIJA

Šis pienākums ir sīki noteikts šādos dokumentos:

- 1980. gada 15. decembra likuma par ārvalstnieku ieceļošanu, uzturēšanos, apmešanos un izraidīšanu 5. sadaļa:

“Ārvalstniekiem, kuri neuzturas iestādē, kurai saskaņā ar likumu šie ārvalstnieki būtu jāreģistrē kā tūristi, trīs darba dienu laikā pēc ieceļošanas Karalistē ir jāreģistrējas tās komūnas pārvaldē, kurā tie uzturas, ja vien viņi nepieder vienai no ārvalstnieku kategorijām, kuras karalis ir atbrīvojis no šā pienākuma.

Karalis nosaka reģistrācijas veidu un dokumenta formu, ko izsniedz pēc reģistrācijas un apliecinot reģistrāciju.”

- 1981. gada 8. oktobra Karaļa dekrēta par ārvalstnieku ieceļošanu, uzturēšanos, apmešanos un izraidīšanu 18. sadaļa:

“Pienākums reģistrēties vietējās iestādēs neattiecas uz šādām personām:

1. Ārvalstniekiem, kuri to uzturēšanās laikā Beļģijā ir uzņemti slimnīcā vai līdzīgā iestādē ārstēšanās nolūkā;
2. Ārvalstnieku, kurš ir apcietināts un tiek turēts cietumā vai atrodas sociālās labklājības iestādē.”

- 1981. gada 8. oktobra Karaļa dekrēta par ārvalstnieku ieceļošanu, uzturēšanos, apmešanos un izraidīšanu 27. sadaļa:

“Ārvalstnieku bērnus, kas jaunāki par 15 gadiem, vietējās iestādēs reģistrē viņu tēvs vai māte, vai persona vai iestāde, kas par viņiem ir atbildīga.”

- 1981. gada 8. oktobra Karaļa dekrēta par ārvalstnieku ieceļošanu, uzturēšanos, apmešanos un izraidīšanu 28. sadaļa:

“Ārvalstniekiem, kuri dzīvo dzīvojamā piekabē, automobili vai laivā, noteiktajā termiņā ir jāreģistrējas ārvalstnieku sarakstā tajā komūnā, kurā tie vēlas saņemt oficiālo

korespondenci. Komūnas vietējām iestādēm ir jāizsniedz apliecība, kas apliecina personas iekļaušanu attiecīgās komūnas ārvalstnieku sarakstā.”

BULGĀRIJA

Trešo valstu valstspiederīgo pienākumu saskaņā ar Šengenas konvencijas 22. pantu ziņot par atrašanos attiecīgā dalībvalstī reglamentē Likums par ārvalstnieku uzturēšanos Bulgārijas Republikā:

18. panta 1. punkts: “Ieceļojot Bulgārijas Republikā, ārvalstu valstspiederīgajiem ir jāaizpilda uzturēšanās deklarācija saskaņā ar paraugu, ko apstiprinājis iekšlietu ministrs, rakstveidā norādot brauciena mērķi un uzturēšanās adresi.”

ČEHIJA

Trešo valstu valstspiederīgo pienākumu saskaņā ar Šengenas konvencijas 22. pantu ziņot par atrašanos Čehijas Republikā reglamentē likums Nr. 326/1999 Coll. par ārvalstnieku atrašanos Čehijas Republikā (VII nodaļa, 93. līdz 102. pants attiecībā uz ziņošanu par uzturēšanos valsts teritorijā).

Saskaņā ar likumu ārvalstniekiem trīs dienu laikā pēc ieceļošanas valstī ir jāpaziņo policijai par ierašanos Čehijas Republikā.

DĀNIJA

Dānija ir nolēmusi nepiemērot Šengenas līguma 22. pantu.

Ārvalstnieku likumā un Rīkojumā par ārvalstniekiem nav paredzēts trešo valstu valstspiederīgo pienākums paziņot par atrašanos valstī, ja viņi ir ieradušies no citas Šengenas līguma valsts.

VĀCIJA

Trešo valstu valstspiederīgajiem ir pienākums saskaņā ar Šengenas konvencijas 22. pantu ziņot par atrašanos dalībvalstī. Atbilstošs pienākums paziņot par atrašanos valstī ir paredzēts

Reģistrācijas pamatlikuma 11., 14. un 16. pantā un attiecīgos federālo zemju tiesību aktos par reģistrāciju.

Saskaņā ar Reģistrācijas pamatlikumu un attiecīgajiem federālo zemju tiesību aktiem par reģistrāciju ir obligāti jāpaziņo par uzturēšanos dzīvesvietā valsts teritorijā (pienākums reģistrēties) un par pārcelšanos uz ārzemēm (pienākums anulēt reģistrāciju). Ar reģistrāciju saistītie pienākumi ir jāveic vienas/divu nedēļu laikā pēc apmešanās attiecīgajā dzīvesvietā valstī vai pēc tās atstāšanas. Par reģistrāciju atbild vietējās pašvaldības iestādes.

Pienākums reģistrēties attiecas uz Vācijas valstspiederīgajiem un ārvalstniekiem. Tādējādi citu ES dalībvalstu valstspiederīgajiem un trešo valstu valstspiederīgajiem tiek izvirzītas vienādas prasības.

Tas neietekmē īpašo reģistrēšanas kārtību personām, kuras uzturas tūristu mītnēs, slimnīcās un pensionātos.

IGAUNIJA

Saskaņā ar 9. pantu Valsts robežu likumā (publicēts "Riigi Teataja" ("Valsts Oficiālajā Vēstnesī") I 1994., 54, 902; 2006., 26, 191) valsts robežu var šķērsot robežkontroles punktos. Tādēļ paziņojums par uzturēšanos nav vajadzīgs.

GRIEKIJA

Likuma 3386/2005 87. panta 1. un 2. punkts nosaka, ka trešo valstu valstspiederīgiem pēc ieceļošanas Grieķijā nekavējoties ir jāpaziņo par ieceļošanu personām, kuras tiem nodrošina izmitināšanu, uzrādot savu pasi vai citu ceļošanas dokumentu, kas atzīts starptautiskās konvencijās, ieceļošanas vīzu vai uzturēšanās atļauju. Personām, kuras nodrošina izmitināšanu vai pagaidu uzturēšanos, pēc tam nekavējoties jāinformē policijas nodaļa un kompetentā Ārvalstnieku un imigrācijas iestāde par ārvalstniekiem, kuri pie viņiem apmetušies, ieceļošanu un izceļošanu. Ārvalstniekiem un citām personām, kuras pārkāpj attiecīgos noteikumus, piemēro naudas sodu no EUR 1 500 līdz EUR 3 000 apmērā.

SPĀNIJA

Saskaņā ar Spānijas likumiem noteiktos gadījumos trešo valstu valstspiederīgajiem ir jāpaziņo par ieceļošanu valstī.

Karaļa 2004. gada 30. decembra dekrētā 2393/2004, ar ko pieņem īstenošanas noteikumus 2000. gada 11. janvāra konstitucionālajam likumam 4/2000 par ārvalstnieku tiesībām un brīvībām Spānijā un viņu sociālo integrāciju, 12. pants nosaka:

1. "Ārvalstniekiem, kuri ieceļo Spānijas teritorijā no valsts, ar kuru Spānija ir noslēgusi vienošanos par robežkontroles

atceļšanu, ir personiski jāpaziņo par ieceļošanu Spānijas policijas iestādēm."

2. "Ja šāds paziņojums netiek iesniegts uzreiz pēc ieceļošanas, tas jāiesniedz jebkurā valsts policijas iecirknī vai par ārvalstniekiem atbildīgā iestādē trīs darba dienu laikā pēc ieceļošanas dienas."

FRANCIJA

Francijas tiesību aktos šis pienākums ir paredzēts Ārvalstnieku ieceļošanas un uzturēšanās un patvēruma kodeksa (CESEDA (*Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile*)) L. 531-2, R. 211-32, R. 211-33, R. 212-5 un R. 212-6 pantā, kas nosaka, ka trešo valstu valstspiederīgajiem, ieceļojot valsts pamatteritorijā, ir jāaizpilda deklarācija.

ITĀLIJA

Informācija tiks publicēta vēlāk.

KIPRA

35. un 36. pantā noteikumos 242/72 (ar grozījumiem), kas pieņemti saskaņā 105. nodaļu Ārvalstnieku un imigrācijas likumā (ar grozījumiem), ir noteikts, ka ikvienam ārvalstniekam, kurš ieceļo Kipras Republikā, septiņu dienu laikā pēc ieceļošanas ir personīgi jāierodas pie reģistrācijas biroja darbinieka tajā apgabalā, kurā tas ir paredzējis uzturēties, un saskaņā ar šo noteikumu jāsaņem reģistrācijas izziņa.

LATVIJA

Trešo valstu piederīgajiem, pieprasot pastāvīgās vai termiņuzturēšanās atļauju Latvijas Republikā, jādeklarē sava atrašanās vieta.

LIETUVA

Trešo valstu valstspiederīgajiem nav jāziņo par atrašanos Lietuvas teritorijā saskaņā ar Šengenas Konvencijas 22. panta noteikumiem.

LUKSEMBURGA

Trešo valstu valstspiederīgajiem 3 dienu laikā pēc ieceļošanas ir jāziņo par atrašanos valstī komūnai vai viesnīcai, kurā tie ir apmetušies.

UNGĀRIJA

88. pants 2001. gada likumā XXXIX par ārvalstnieku ieceļošanu un uzturēšanos nosaka, ka ārvalstniekiem ir jāpaziņo sava uzturēšanās vieta par ārvalstnieku ieceļošanu un uzturēšanos atbildīgajām iestādēm.

MALTA

Šobrīd trešo valstu pilsoņiem ir jāievēro tikai ieceļošanas noteikumi, kas izklāstīti Imigrācijas likumā (217. nodaļa) un ar to saistītajos tiesību aktos. Kā noteikts Šengenas konvencijas 22. pantā, tiesību akti jāīsteno pirms Maltas pievienošanās Šengenas zonai.

NĪDERLANDE

Ārvalstnieku dekrēta 4. panta 4. punkts nosaka, ka ārvalstu valstspiederīgajam, kurš ieceļo Nīderlandē vai izceļo no tās, šķērsojot ārējo robežu, ir jāreģistrējas robežkontroles punktā tā darba laikā pie atbildīgā robežkontroles darbinieka. Noteiktos apstākļos mūsu ministrs var pieļaut izņēmumu no šīs prasības. Iepriekš minētais neattiecas uz Beniluksa valstu pilsoņiem.

Uz ierobežoto piekļuvi arī var attiecināt prasību reģistrēties. Prasība reģistrēties pamatā paredz, ka trīs dienu laikā jāreģistrējas par ārvalstniekiem atbildīgajā policijas nodaļā reģionālajā policijas pārvaldē tur, kur atradīsies ārvalstu valstspiederīgā uzturēšanās vieta. Ja sestdienas, svētdienas vai valsts svētku dēļ ārvalstu valstspiederīgais nevar izpildīt prasību reģistrēties trīs dienu laikā, dokumentā par robežas šķērsošanu tiks izdarīta šāda atzīme: "reģistrēties līdz ... (datums)".

Ārvalstnieku dekrēta 4. panta 39. punkts arī nosaka, ka ārvalstu valstspiederīgajam, kuram nav likumīgas uzturēšanās atļaujas, nekavējoties personīgi jāreģistrējas pie policijas komisāra reģionālajā policijas pārvaldē tur, kur ārvalstu valstspiederīgais uzturas.

Ārvalstnieku dekrēta 4. panta 47. punkts nosaka:

1. "Ārvalstu valstspiederīgajam, kurš likumīgi uzturas valstī, kā tas paredzēts likuma 8.i iedaļā, un kurš ieceļojis Nīderlandē, lai uzturētos tur ilgāk par trim mēnešiem, trīs dienu laikā pēc ieceļošanas Nīderlandē ir personiski jāreģistrējas pie policijas komisāra reģionālajā policijas pārvaldē tur, kur atrodas viņa uzturēšanās vieta.
2. Aprēķinot 1. punktā minēto trīs mēnešu periodu, tiks ņemta vērā iepriekšējā uzturēšanās Nīderlandē pēdējo sešu mēnešu laikā tieši pirms ieceļošanas.
3. Ja ārvalstu valstspiederīgais ir jaunāks par 12 gadiem, viņu piesaka reģistrācijai persona, pie kuras viņš dzīvo vai uzturas."

Ārvalstnieku dekrēta 4. panta 48. punkts nosaka:

1. "Ārvalstu valstspiederīgajam, kurš likumīgi uzturas valstī, kā tas paredzēts likuma 8.i pantā, un kurš ieceļojis Nīderlandē, lai uzturētos tur ne ilgāk par trim mēnešiem, trīs dienu laikā pēc ieceļošanas Nīderlandē ir personiski jāreģistrējas pie policijas komisāra reģionālajā policijas pārvaldē tur, kur atrodas viņa uzturēšanās vieta.
2. Jebkura reģistrācijas prasība saskaņā ar iepriekšējo punktu attiecībā uz ārvalstu valstspiederīgo, kurš ir jaunāks par 12 gadiem, ir saistoša personai, pie kuras ārvalstu valstspiederīgais dzīvo vai uzturas.
3. 1. punkts neattiecas uz ārvalstu valstspiederīgajiem, kuri uzturas viesnīcā vai iestādē, kuras īpašniekam, nomniekam vai vadītājam ir pienākums informēt atbildīgās iestādes saskaņā ar pašvaldības noteikumiem par naktsmītņu nodrošināšanu privātpersonām."

Ārvalstnieku dekrēta 4. panta 49. punkts nosaka:

1. "Ārvalstu piederīgajam, kuram ir vīza vai robežu šķērsošanai derīgs dokuments, kurā atbilstīgā kompetentā iestāde ir izdarījusi atzīmi par reģistrēšanos par ārvalstniekiem atbildīgajā Nīderlandes policijas nodaļā, trīs dienu laikā pēc ieceļošanas Nīderlandē personīgi jāreģistrējas pie policijas komisāra tajā reģionālajā policijas pārvaldē, kas norādīta atzīmē.
2. 1. punktu nepiemēro tādas valsts pilsoņiem, kura ir Eiropas Kopienas dibināšanas līguma dalībniecība vai Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu dalībniecība, vai Šveices pilsoņiem."

Ārvalstnieku dekrēta 4. panta 50. punkts nosaka:

1. "Ārvalstu valstspiederīgajam, kurš ieceļojis Nīderlandē, lai meklētu jūrnieka darbu uz kuģa, trīs dienu laikā pēc ieceļošanas Nīderlandē jāreģistrējas pie policijas komisāra tās pašvaldības reģionālajā policijas pārvaldē, kurā viņš meklē darbu.
2. 1. punktu nepiemēro tādas valsts pilsoņiem, kura ir Eiropas Kopienas dibināšanas līguma dalībniecība vai Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu dalībniecība, vai Šveices pilsoņiem."

AUSTRIJA

5. pants Austrijas Federālajā likumā par pienākumu reģistrēties policijā (1991. gada Reģistrācijas likums – MeldeG), publicēts "Austrijas Federālajā Oficiālajā Vēstnesī" 1992/9, jaunākā redakcija publicēta "Austrijas Federālajā Oficiālajā Vēstnesī" I 2006/45.

Uzturēšanās viesnīcās

“1. Ikvienai personai, kura kā viesis uzturas viesnīcā, neatkarīgi no tās uzturēšanās ilguma minētajā mītnē, bez nepamatotas kavēšanās un 24 stundu laikā pēc ierašanās ir jāreģistrējas, izdarot ierakstu viesu grāmatā.

2. Ikvienai personai, kura atstāj viesnīcu, kurā tā ir uzturējusies kā viesis, 24 stundu laikā pirms aizbraukšanas vai nekavējoties pēc aizbraukšanas ir jāanulē reģistrācija, izdarot atzīmi viesu grāmatā.

3. Prasību reģistrēties saskaņā ar 1. un 2. punktu neattiecinā uz dalībniekiem no tūristu grupām, kurās ir vismaz 8 dalībnieki, izņemot grupas vadītāju, kurš iesniedz viesnīcas saimniekam vai tā pilnvarotam pārstāvim grupas sarakstu, kurā norādīts dalībnieku vārds un pilsonība un – ārvalstnieku gadījumā – ceļošanas dokumenta veids, numurs un izdevējiestāde. Ja visi tūristu grupas dalībnieki kopā uzturas vienā viesnīcā ilgāk par vienu nedēļu, šo noteikumu nepiemēro.

4. Ja uzturēšanās ilgums viesnīcā pārsniedz divus mēnešus, viesim ir jāreģistrējas reģistrācijas iestādēs. Personai ir jāreģistrējas trīs dienu laikā pēc tam, kad ir pagājuši divi mēneši, pretējā gadījumā 3. un 4. panta noteikumus piemēro *mutatis mutandis*.”

6. pants Austrijas Federālajā likumā par pienākumu reģistrēties policijā (1991. gada Reģistrācijas likums – MeldeG), publicēts “Austrijas Federālajā Oficiālajā Vēstnesī” 1992/9, jaunākā redakcija publicēta “Austrijas Federālajā Oficiālajā Vēstnesī” I 2006/45.

“Ārvalstniekiem, kuriem ir jāreģistrējas un kuri Austrijas Federatīvās Republikas teritorijā meklē algotu darbu, kam vajadzīga oficiāla darba atļauja, neatkarīgi no pienākuma reģistrēties saskaņā ar 5. pantu ir jāreģistrējas reģistrācijas iestādēs un tajās arī jāanulē reģistrācija. 3. un 4. panta noteikumus piemēro *mutatis mutandis*.”

Reģistrācijas likuma (MeldeG) 3. pants – uzturēšanās dzīvoklī, reģistrācija

“1. Ikvienai personai, kura uzturas dzīvoklī, trīs dienu laikā pēc ierašanās ir jāreģistrējas reģistrācijas iestādēs.

2. Par katru reģistrējamo personu atbilstoši un pilnībā ir jāaizpilda reģistrācijas veidlapa. Ja dzīvoklis atrodas ēkā, kurā ir vairākas adreses, dzīvoklim adresi piešķir saskaņā ar 1997. gada Austrijas Pasta likuma 14. panta 2. punktu.

3. Lai šāda persona varētu reģistrēties, vajadzīga atbilstīgi aizpildīta reģistrācijas veidlapa un oficiāli notariāli apliecināti dokumenti, kas apliecina personas identitāti (1. panta 5.a punkts), kā arī iedzīvotāju reģistra piešķirts numurs; šai personai ir jāsniedz atbalsts iestādēm tās identitātes pārbaudē. Ja persona savas uzturēšanās vietu reģistrē kā pamata dzīvesvietu un ja reģistrējamā persona jau ir reģistrējusi pamata dzīvesvietu Austrijas Federatīvās Republikas teritorijā, reģistrācijas anulēšana

vai jebkādas izmaiņas reģistrācijā (11. panta 2. punkts) saistībā ar tās uzturēšanās vietu ir jāveic tajā reģistrācijas birojā, kura kompetencē vienlaikus atrodas pamata dzīvesvieta.

4. Reģistrācijas birojam reģistrācija un, ja vajadzīgs, jebkādas izmaiņas reģistrācijā vai reģistrācijas anulēšana ir jāapstiprina rakstveidā. To dara, izdarot atzīmi par reģistrāciju uz vienas izdrukas, kurā redzamas ziņas par reģistrēšanos no kopējās datubāzes, kuru atjaunina, vai, ja to pieprasa persona, kurai jāreģistrējas – izdarot atzīmi uz izdrukas, kurā norādītas ziņas par reģistrēšanos ar jaunākajiem grozījumiem. Ja reģistrācijas laikā tiek veiktas izmaiņas kādā reģistrācijas birojā, kas ir kompetents saskaņā ar 3. punktu, šis reģistrācijas birojs ir atbildīgs par izmaiņu ievadīšanu Centrālajā iedzīvotāju reģistrā; savukārt iesaistītajam reģistrācijas birojam (1. punkts) ir jābūt iespējai piekļūt Centrālā iedzīvotāju reģistra datiem informācijas nolūkos.”

Reģistrācijas likuma (MeldeG) 4. pants – uzturēšanās dzīvoklī, reģistrācijas anulēšana

“1. Ikvienai personai, kura pārtrauc uzturēties kādā dzīvoklī, ir jāanulē reģistrācija trīs dienu laikā, pirms viņa atstāj dzīvokli vai pēc tam.

2. Ar noteikumu, ka persona, kurai ir pienākums reģistrēties, ir iesniegusi identitāti apliecināšus dokumentārus pierādījumus, reģistrāciju var anulēt arī tajā reģistrācijas birojā, kura kompetencē bija reģistrācija tās veikšanas brīdī.

3. Katrai personai, kuras reģistrācija ir jāanulē, atbilstoši un pilnībā ir jāaizpilda reģistrācijas veidlapa.

4. Reģistrācijas birojam reģistrācijas anulēšana ir jāapstiprina rakstveidā, izdarot atzīmi par to uz izdrukas no kopējās datubāzes (16. pants), izsniedzot šo izdruku attiecīgajai personai vai pēc tās pieprasījuma – izdarot atzīmi uz izdrukas, kurā norādītas ziņas ar jaunākajiem grozījumiem; pievienojot reģistrācijas izziņai, kuru personai, kurai ir pienākums reģistrēties, izsniegs kā dokumentāru pierādījumu par reģistrācijas anulēšanu. Ja reģistrācijas anulēšana tiek veikta kādā reģistrācijas birojā, kas ir kompetents saskaņā ar 2. punktu vai 3. panta 3. punktu, šis reģistrācijas birojs ir atbildīgs par izmaiņu ievadīšanu Centrālajā iedzīvotāju reģistrā; savukārt iesaistītajam reģistrācijas birojam (1. punkts) ir jābūt iespējai piekļūt Centrālā iedzīvotāju reģistra datiem informācijas nolūkos.”

Reģistrācijas likuma (MeldeG) 1. pants – terminu definīcija

“5.a Personas identitātes dati ir vārdi, dzimums, dzimšanas dati (pilsēta, datums, province (ja dzimšanas vieta ir Austrijā) un valsts (ja dzimšanas vieta atrodas ārzemēs)), iedzīvotāju reģistra piešķirts numurs (Centrālā iedzīvotāju reģistra piešķirts numurs) un pilsonība; attiecībā uz ārvalstniekiem arī ceļošanas dokumenta veids, numurs, izdevējiestāde, izdošanas datums un vieta (valsts).”

Reģistrācijas likuma (MeldeG) 11. pants – grozījumi reģistrācijas datos

“2. Grozījumi reģistrācijā ir jāveic viena mēneša laikā, ja šie grozījumi, kas minēti 1. un 1.a punktā ir veikti ārzemēs vai ja pamata dzīvesvieta ir pārcelta uz mītnes vietu vai no mītnes vietas un tas nav saistīts ar sūdzību procedūru (17. pants). Veicot izmaiņas reģistrācijā saistībā ar jaunu dzīvesvietu, personai, kurai ir pienākums reģistrēties, ir jāiesniedz dokumentāri pierādījumi, kas apliecina, ka ir veiktas izmaiņas reģistrācijā attiecībā uz iepriekšējo pamata dzīvesvietu.”

POLIJA

Saskaņā ar 1974. gada 10. aprīļa Likuma par iedzīvotāju un identitātes karšu reģistru (“Oficiālais Vēstnesis” 06.139.993 ar turpmākiem grozījumiem) 23. līdz 26. pantu ārvalstniekiem, kuri uzturas Polijas Republikas teritorijā, ir pienākums paziņot par savu atrašanos atbilstīgi iepriekš minētā likuma noteikumiem.

Ārvalstniekiem, kuri neuzturas viesnīcā vai mītnē, kas tiek nodrošināta saistībā ar darbu, mācībām, medicīnisko aprūpi vai organizētu atpūtu, ir pienākums paziņot par savu pagaidu uzturēšanos četru dienu laikā pēc Polijas Republikas robežas šķērsošanas.

Ja uzturēšanās ceturtdā diena ir brīvdiena, pēdējā pietiekšanās diena ir nākamā darbdiena.

Attiecībā uz tūristu grupas pagaidu uzturēšanos grupas vadītājam ir jāiesniedz viesnīcas vadītājam vai viesnīcas pilnvarotam darbiniekam tūristu grupas dalībnieku un ceļošanas dokumentu, kas dod tiem tiesības uzturēties Polijas Republikas teritorijā, saraksts.

1. Ārvalstniekam, paziņojot par savu pastāvīgo uzturēšanos, ir jāiesniedz visa pieprasītā informācija, kā arī uzturēšanās atļauja, kas izdota sakarā ar piešķirto apmešanās atļauju, EK ilgtermiņa uzturēšanās atļauja, bēgļa statusu apliecinoša atļauja vai pieļaujamas uzturēšanās piekrišana; vai apmešanās atļauja, EK ilgtermiņa uzturēšanās atļauja, lēmums, ar kuru viņam piešķirts bēgļa statuss Polijas Republikā vai lēmums, ar ko viņam dota pieļaujamas uzturēšanās piekrišana.

2. Ārvalstniekam, kurš paziņo par pagaidu uzturēšanos, kas nepārsniedz 3 mēnešus, ir jāiesniedz visa pieprasītā informācija un vīza, bet gadījumos, kad viņš ir šķērsojis robežu saskaņā ar nolīgumu, kas atceļ vai atvieglo prasības attiecībā uz vīzu – ceļošanas dokuments, ārvalstnieka pagaidu personas apliecība, uzturēšanās atļauja vai terminēta uzturēšanās atļauja, apmešanās atļauja vai EK ilgtermiņa uzturēšanās atļauja, vai lēmums, ar kuru viņam piešķirts bēgļa statuss Polijas Republikā vai lēmums, ar ko viņam dota pieļaujamas uzturēšanās piekrišana.

PORTUGĀLE

Pienākums ziņot par ieceļošanu valstī ir noteikts 26. panta 1. punktā 1998. gada 8. augusta dekrētlukumā 244/98, kas grozīts ar 2003. gada 25. februāra dekrētlukumu 34/2003: “Ārvalstniekiem, kuri ieceļo valstī no citas dalībvalsts, šķērsojot robežu, uz kuras netiek veikta robežkontrole, trīs darbdienu laikā pēc ieceļošanas ir par to jāpaziņo.”

RUMĀNIJA

Ārvalstnieku likuma Nr. 194/2002 102. pants nosaka:

“1. Ārvalstnieka, kas likumīgi ieceļojis Rumānijas teritorijā, pienākums ir par to paziņot kompetentajai teritoriālajai iestādei 3 dienu laikā pēc ieceļošanas. Uz ES un EEZ dalībvalstu pilsoņiem šis pienākums neattiecas.

2. Uzturoties viesnīcā vai citā tūristu mītnē, reģistrācijas formalitātes ārvalstnieks izpilda viesnīcas administrācijā, kura pēc tam vajadzīgos datus nodod kompetentai teritoriālai policijas iestādei.”

SLOVĒNIJA

Metodes un procedūras pastāvīgas un pagaidu uzturēšanās reģistrēšanai un reģistrācijas anulēšanai, kā arī ārvalstnieku reģistrēšanai un reģistrācijas anulēšanai ir paredzētas Uzturēšanās reģistrācijas likumā (ZPPreb-UPBI, Ur. l. RS No 59/2006), kurā noteikts ārvalstnieku pienākums reģistrēties, reģistrācijas veids ir atkarīgs no uzturēšanās rakstura.

1. Uzturēšanās tūristu mītnē vai viesnīcā

Tūristu mītnes vai viesnīcas ir iestādes, kas paredzētas personu uzņemšanai, nodrošinot tām naktsmītni vai atpūtu (viesnīcas, moteļi, kūrorti, pansijas, viesu nami, lauku viesu mājas, brīvdienų ciemati, kempingi, jahtu ostas, kalnu viesu mājas un citas mītnes vai ēkas, ko izmanto naktsmītņu vai atpūtas nolūkos).

Ārvalstnieki, kuri uzturas tūristu mītnē vai viesnīcā, mītnes nodrošinātājam ir jāreģistrē attiecīgajā policijas nodaļā 12 stundu laikā pēc viņu ierašanās, un reģistrācija ir jāanulē 12 stundu laikā pēc viņu aizbraukšanas (ZPPreb 10. panta 1. punkts).

Mītnes nodrošinātājs ir juridiska persona, individuālais uzņēmējs vai fiziska persona, kura par samaksu uzņem viesus, nodrošinot tiem naktsmītnes vai mītni atpūtai, vai kuras viens no darbības veidiem ir personu pagaidu izmitināšana.

2. Uzturēšanās citās izmitināšanas iestādēs

Izmitināšanas iestādes ir vientuļo personu mītnes, studentu kopmītnes un studentu dzīvokļi, pensionāti, aprūpes nami un citas iestādes, kas paredzētas komunālai izmitināšanai vai darbību veikšanai, personai uzturoties diennakts režīmā.

Ārvalstnieki, kuriem nav uzturēšanās atļaujas un kuri apmetušies šādā izmitināšanas iestādē, mītnes nodrošinātājam ir jāreģistrē attiecīgajā policijas nodaļā 3 dienu laikā pēc viņu ierašanās, un reģistrācija ir jāanulē 3 dienu laikā pēc viņu aizbraukšanas (ZPPreb 10. panta 2. punkts). Ārvalstnieki, kuriem ir uzturēšanās atļauja un kuri apmetušies šādā izmitināšanas iestādē, mītnes nodrošinātājam ir jāreģistrē vietējā pašvaldībā 3 dienu laikā pēc viņu ierašanās, un reģistrācija ir jāanulē 3 dienu laikā pēc viņu aizbraukšanas (ZPPreb 11. panta 2. punkts).

3. *Uzturēšanās citās mītnēs, kas nav tūristu mītnes, viesnīcas vai izmitināšanas iestādes*

Ārvalstniekiem, kuriem nav uzturēšanās atļaujas un kuri nav apmetušies tūristu mītnē vai viesnīcā, ir jāreģistrējas attiecīgajā policijas nodaļā 3 dienu laikā pēc valsts robežas šķērsošanas vai mītnes maiņas, un reģistrācija ir jāanulē pirms aizceļošanas (ZPPreb 10. panta 3. punkts). Ārvalstniekiem, kuriem ir derīga uzturēšanās atļauja un kuri kādā vietējā pašvaldībā nav reģistrējuši pastāvīgo vai pagaidu uzturēšanos Slovēnijas Republikā, ir jāreģistrē pagaidu uzturēšanās vietējā pašvaldībā 3 dienu laikā pēc ieceļošanas (ZPPreb 12. panta 3. punkts).

Ārvalstniekiem, kuriem ir uzturēšanās atļauja, ir jāreģistrē pagaidu uzturēšanās vieta vietējā pašvaldībā trīs dienu laikā pēc ieceļošanas, ja viņu pagaidu apmešanās vai uzturēšanās vieta nesakrīt ar pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu un ir māja vai dzīvoklis brīvdienu pavadīšanai vai cita šāda mītne (kas nav tūristu mītne, pagaidu naktsmītne vai viesnīca), un viņi gatavojas uzturēties tajā ilgāk par 60 dienām un jau ir reģistrējuši pastāvīgo dzīvesvietu vai pagaidu uzturēšanās vietu vietējā pašvaldībā (ZPPreb 12. panta 1. punkts).

4. *Uzturēšanās veselības aprūpes iestādē*

Veselības aprūpes iestādēm, kuras uzņem ārvalstnieku ārstēšanas nolūkos, ir jāinformē kompetentā iestāde 24 stundu laikā pēc ārvalstnieka uzņemšanas (Ztuj 84. pants).

SLOVĀKIJA

Informācija tiks publicēta vēlāk.

SOMIJA

Ārvalstnieku likuma (301/2004) 130. panta 3. punkts

“Personai, kurai nav ES pilsonības, vai līdzīga statusa ārvalstniekam ir jāreģistrējas iestādēs trīs dienu laikā pēc ieceļošanas valstī.

Papildu noteikumus par reģistrēšanos var pieņemt ar Iekšlietu ministrijas dekrētu.”

ZVIEDRIJA

Vienīgie valsts noteikumi, kas attiecas uz 21. panta d) punktu, ir iekļauti Ārvalstnieku likuma 6. nodaļas 13. pantā, un tie ir šādi:

“Ikvienai personai, kura vada viesnīcu, pansiju vai veic citu komercdarbību, piedāvājot naktsmītnes, ir jānodrošina, ka ārvalstnieki sniedz par sevi informāciju, personīgi aizpildot un parakstot reģistrācijas karti. Valsts policijas pārvalde var pieņemt noteikumus par sniedzamo informāciju.

Ārvalstniekam sava identitāte jāapliecina, uzrādot derīgu personas dokumentu.”

ĪSLANDE

Saskaņā ar Ārvalstnieku likuma Nr. 96/2002 17. panta 1. punktu, trešās valsts valstspiederīgajam, kuram Īslandē ir izdota uzturēšanās atļauja, vienas nedēļas laikā pēc ieceļošanas ir jāpaziņo iestādēm par uzturēšanos valstī. Šis noteikums piemērojams arī trešās valsts valstspiederīgajam, kurš gatavojas pieprasīt vai kuram ir pienākums noformēt uzturēšanās atļauju.

NORVĒGIJA

Šo jautājumu reglamentē Imigrācijas likuma 23. panta pirmā daļa par ziņošanu par atrašanos valstī pēc ārējo robežu šķērsošanas, kurā noteikts, ka:

“Ikvienai personai, kura ieceļo karalistē, nekavējoties ir jāreģistrējas pasu kontrolē vai tuvākajā policijas nodaļā.”

Turklāt Imigrācijas likuma 14. panta pirmā daļa par reģistrēšanos iestādēs reglamentē ārvalstu valstspiederīgo pienākumu ziņot par atrašanos valsts teritorijā. Tajā ir noteikts, ka:

“Ikvienam ārvalstu valstspiederīgajam, kuram pirms viņa ieceļošanas valstī ir izdota darba vai uzturēšanās atļauja, vienas nedēļas laikā ir jāreģistrējas vietējā policijas nodaļā. Šis noteikums attiecas uz ikvienu ārvalstu valstspiederīgo, kurš gatavojas pieprasīt šādu atļauju vai kuram citu iemeslu dēļ ir vajadzīga šāda atļauja.”